

PSI-BLADET

Organ for NORSK FORENING FOR PSYKISK STUDIUM OG INFORMASJON.

NUMMER 1

*

JUNI 1991

*

18. ÅRGANG

THE EMPRESS

VESTA

CERES

PALLAS

JUNO

The Empress

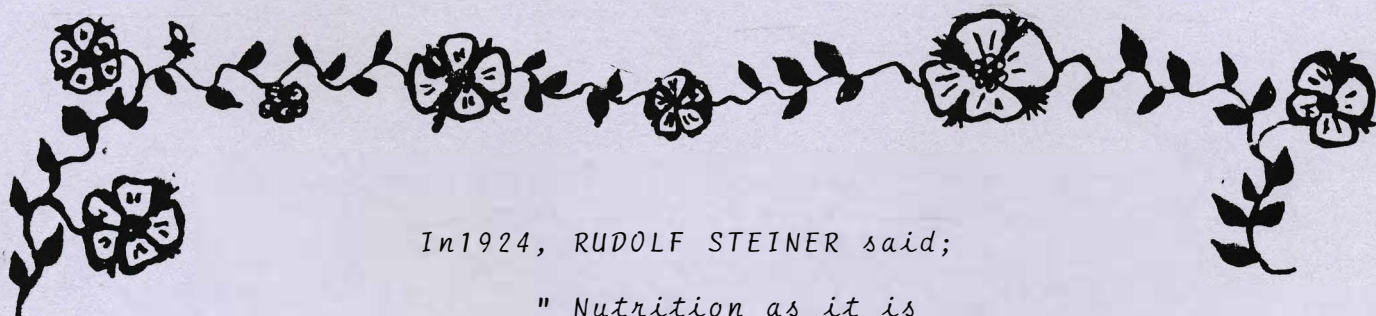
Kortet viser en vakker kvinne med et stort utslått hår, tydelig gravid stående ute i en byggeng. Kjolen hennes er vevet av mange forskjellige planter og foret med løvrike grener. Rundt halsen har hun et smykke med tolv edelstener. Kronen hennes består av slott og tårn. I bakgrunnen ser vi fruktbare marker og en elv som renner ut i et vann.

Dette kortet er hentet fra Liz Green og Juliet Sharman-Burke: *The Mythic Tarot*. I the Empress ser forfatteren gudinnen Demeter, moren for jorden, fra gresk mytologi. Hun hersket over hele naturen og var beskytter av unge forsvarsløse skapninger. I mytologien var det Demeter som sørget for at det gyldne kornet ble modent hvert år og om høsten ofret menneskene til henne i takknemlighet for gavene.

På et indre plan symboliserer Demeter, moderskapet. Det behøver ikke bety en rent fysisk fødsel, men også den indre opplevelsen av kroppen som noe verdifullt som fortjener omsorg, opplevelsen av å være del av naturen og verdsettingen av sansene og gleden ved å leve.

Når dette kortet kommer opp, gir det hint om begynnelsen til en ganske jordnær livsfase. Det kan være ekteskap eller barnefødsel, eller fødsel av et kreativt barn, et kreativt produkt, alt det som trenger Morens omsorg og ernæring. Gjennom dette kortet går vi inn på kroppens og instinktenes område, områder både for fred og stagnasjon, livgivende og livskvelende. Således oppdager Narren, barnet fra himmelen, at det lever i en fysisk kropp og ikke bare er ånd men også jord.

Gunhild Bergum

In 1924, RUDOLF STEINER said;

" Nutrition as it is today does not supply the strength necessary for manifesting the spirit in physical life. A bridge can no longer be built from thinking to will and action. Food, plants no longer contain the forces people need for this. The time will come when the people on Earth will starve in the midst of plenty."

P S I -blad nr. 1/91**PSI - 1991:**

Leder: Sigrid Kvisle, Ammerudhellinga 72, 0959 Oslo, tlf: 257601

Nestleder: Unni Ellingsen, Belsetveien 75, 1349 RYKKIN, tlf: 138730, 030-45499

Kasserer: May Nilsen, Hermann Foss gt. 4, 0765 OSLO, tlf: 608132, 454455

Redaktør: Rigmor Heide, von der Lippes gt. 15 B, 0454 OSLO, tlf: 602734, 865253

Innholdsfortegnelse:

Forsiden: Tarotkortet "The Empress"	
1.	Tarotkortet "The Empress" - tolkning ved Gunhild Bergum s. 1
2.	Innholdsfortegnelse s. 2
3.	Redaktørens spalte v/Rigmor s. 3
4.	"Anton Johansen - Den nordiske seer", utdrag fra boken "Vor Verdens Fremtid" av Inge Stoltenberg. Strubes Forlag, København s. 4-10
5.	"Kosmonauter så engler", sendt PSI av forfatteren Inge Stoltenberg s. 10
6.	"Mitt møte med Marcello Haugen" (2), av Alice Mürer s. 11-14
7.	"Hver aften", dikt av Hermann Hesse, i gjendiktning ved Andrè Bjerke s. 14
8.	"Åndelig helbredelse", av dr. E.Krishnamacharya, fra bladet "MIT LYS" - v/Derek Seagrief s. 15-16
9.	"Mennesket og stjernene", dikt av Andrè Bjerke s. 17
10.	"Ambassadøren", en lignelse av Rolf Sandnes s. 18
11.	"Esoterisk Astrologi - URANUS (2)" av Derek Seagrief, fra bladet "MIT LYS" s. 19-23
12.	Lesernes egne opplevelser - Sannhetsøyeblikk - eller uforklarlige opplevelser s. 24
	"Fuglene som budbringere", to fuglehistorier av Alice Mürer s. 24-25
13.	"Hymne til den åndelige skjønnhet", dikt av Percy Bysshe Shelley s. 26
14.	"Ethvert menneskes sjel - " fra "Faidros" av Platon s. 26
15.	"The Silva Mind Control Method - SILVA-metoden" av Sigrid Kvisle s. 27-29
16.	"All I ever really needed to know I learned in Kindergarten", av Robert Fulgin s. 29
17.	"Boken om Runekort" av Ralph Blum - nå oversatt til norsk av Gunhild Bergum s. 30-31
18.	"Bevegelse i og forbi", dikt av Berit Klausen s. 31
19.	Adresse/Info-side (Spiritualistkongressen) s. 32

Annonser:

SOLDAG TERAPIER ved Trygve Lange Nielsen

Redaksjonen:

Alice Mürer, Gunhild Bergum, Inger Norenberg, Sigrid Kvisle og Rigmor Heide

Stoff kan sendes til **PSI, Postboks 4418 Torshov, 0403 OSLO**, eller direkte til Rigmor Heide, von der Lippes gt. 15 b, 0454 OSLO

PSI-medlemmer og andre interesserte,

det første av årets to PSI-blader er nå utkommet, og med et styrket PSI-råd og -redaksjon lover det godt for fremtiden. Vi har stadig planer om forbedringer når det gjelder bladet, både når det gjelder innhold og utseende, og håper en større oppslutning om foreningen vil gi oss grunnlag for det.

PSI har stort jubileum 25. januar 1992 - da har foreningen eksistert i 20 år - og dette vil vi markere ved å lage en èn-dags messe i slutten av januar -92. Vi vil invitere deltakere fra helsekostbransjen, alternative terapeuter, bokhandler som fører alternative bøker etc.

Vi vil gjerne nå flest mulig med info om hva som skjer og hvor en kan henvende seg for å få behandling/veiledning, få kjennskap til kurser/foredrag/utdannelse i alternative terapier, foreninger i hele landet, serviceytelser, ferie- og kursteder, lokaler: kurs/klinikklokaler, bofellesskap etc. - vi vil kort sagt forsøke å lage en norsk **ALTERNATIV-NØKKE**L - etter den danske **ALTERNATIV-NØGLEN** som utgis av NYT ASPEKT.

Til dette trenger vi alle leseres hjelp - de som vil være registrert i en slik **ALTERNATIV-NØKKE**L kan henvende seg til PSI - og gjerne la denne nyheten gå videre til interesserte som kanskje ikke er PSI-medlemmer.

Dette vil bli den første messe i Norge av dette slag. I England har Body-Mind-Spirit-messen vært et begrep i mange år, og i Danmark har **NYT ASPEKT** arrangert Krop-Sind-Ånd-messer i 1985, 1986 og 1988. PSI håper å kunne begynne en ny tradisjon i Norge.

Dette første halvåret -91 har vært en aktiv og travel periode. PSI får mange henvendelser fra foredragsholdere og terapeuter av forskjellige slag som gjerne vil komme til Norge via foreningen. Så høstprogrammet blir ganske variert og spennende - det vil vi sende ut separat info om.

Vi ønsker god sommer og vel møtt til høsten

fra PSI's redaksjon v/Rigmor

Anton Johansen - Den nordiske seer

Utdrag fra boken "Vor Verdens Fremtid"

Av Inge Stoltenberg

Den nordiske seer Anton Johansen ble født den 24. mai 1858 i svensk Lappland, i Ängesdalen nær ved den norske grense. Her hadde foreldrene en liten gård, men etter flere års misvekst besluttet de i 1874 å flytte nordover til et sted ute ved havet. De bosatte seg i Lebesby ved Laksefjord i Norge, ikke langt fra Nordkapp. Begge foreldrene var friske og arbeidssomme mennesker, og her kunne de foruten landbruket også drive fiske. Anton, som var den eldste av åtte søsken, var 16 år da de flyttet, og han ble boende der resten av sitt liv.

Anton var gjennom hele livet en velansett og respektert mann, og liksom foreldrene var han særdeles flittig. Foruten å passe småbruket og drive fiske, var han ansatt ved politiet i 30 år. I mange år var han assistent i den norske landmålingskommisjon i Finnmark, og han satt i kommunestyret i 18 år. Foruten alt dette påtok han seg det ulønnete verv som kirketjener. I hele bygden var han kjent som en ærlig og pålitelig mann, hvis hjelp man alltid kunne regne med.

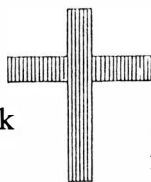
Hans clairvoyante evner, som senere skulle gjøre ham kjent langt utover landets grenser, viste seg første gang da han var 16 år, og familien var kommet til Lebesby. Plutselig så han i et syn sine to yngre brødre ligge på havets bunn. I det øyeblikk druknet de virkelig. I de kommende år så han mange ulykker før de skjedde, ikke bare på de hjemlige trakter, men også ute i verden. Han forteller selv om dette: "Når synene kom, gled det først likesom et slør for mine øyne. Så var det nesten som om jeg fikk nye øyne, og det jeg deretter så, sto like så klart for meg som hadde jeg sett det med mine jordiske øyne. Og synene ble alltid stående så lenge at jeg rolig kunne iaktta

og oppfatte dem.

"Således så han på et tidlig tidspunkt to fryktelige jordskjelv, det ene i San Francisco i 1906, hvor denne millionby praktisk talt ble jevnet med jorden, og det andre i Messina i 1908, hvor 84.000 mennesker omkom. Men den altoverskyggende begivenhet i hans liv fant sted natten mellom den 13. og 14. november 1907, da han var nesten 50 år gammel.

Han forteller selv om dette: "Dagene før den 13. november var forløpet rolig, det var ikke hendt noe særlig. Om aftenen gikk jeg tidlig til ro og falt straks i søvn. Men ved midnatt ble jeg vekket av en stemme som sa: "Deg skal det være gitt å kjenne himmerikets hemmeligheter." - Samtidig ble jeg omstrålet av et overveldende himmelsk lys og følte meg oppløftet til en sfære av ubeskrivelig renhet, lyset var så sterkt at det nesten blendet meg. Hele rommet var et eneste lyshav av ubeskrivelig skjønnhet, og den som fulgte meg sa: "Således ser det ut i de evige boliger." - I det øyeblikk fryktet jeg for at jeg skulle bli fristet til hovmod, og jeg ba stille mit Fadervår. Deretter hørte jeg om de hendelser, som i de kommende år ville inntreffe for meg og mine nærmeste, og samtidig med at det ble fortalt meg, så jeg hvordan det ville skje, og jeg så hvordan han i stormen ble slynget overbord og druknet, og det skjedde som jeg hadde sett.

Denne nevø sto meg særlig nær, og det gjorde et fryktelig inntrykk på meg. Stemmen som talte til meg, kom fra min høyre side, den var mild og behagelig og meget tydelig, språket var det norske som jeg selv talte. Samtidig ble

jeg gjennomstrømmet av en rensende, himmelsk kraft, jeg følte meg i umiddelbar nærhet av det guddommelige." Han ble nu ført med ut i verdensrommet, og i løpet av denne ene natt så og opplevde han dette århundrets mest dramatiske begivenheter. Han var vitne til skipskatastrofer, jordskjelv og orkaner. Således så han hvordan datidens mest moderne engelske passasjerskip "Titanic" i april 1912 støtte mot et isfjell utenfor New Foundland på sin første tur til U.S.A., og over 1500 passasjerer druknet.

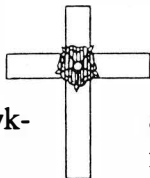
Men først og fremst opplevde han det 20. århundredes tre verdenskriger. Langsomt gled billedene forbi hans syn, så de kunne nå å festne seg i hans bevissthet, og stemmen forklarte alt hva han så. Da han på denne måte opplevde 1. verdenskrig og ble ført ned gjennom Europa til frontene, både mot syd og øst og vest, fikk han sitt livs oppgave. Stemmen sa til ham: "For menneskenes ondskaps skyld vil denne krig komme, men du skal gjøre hva du kan for å advare keiser Wilhelm. Han må ikke la seg forlede til å gå med i denne krigen, det vil føre til ødeleggelse av både Tyskland og Østerrike. Du skal være mitt vitne. Du skal begi deg avsted til Stortinget, både i Kristiania og Stockholm, og du skal advare keiser Wilhelm."

Men Anton Johansen unnslo seg. Han svarte: "Jeg er ikke verdig, Herre, til å være ditt vitne. Jeg skriver ikke særlig godt, og jeg kan ikke tale tysk, og veien er dessuten flere hundre mil lang." Men da antok den som talte til ham synlig skikkelse, og han så Kristus på korset med tornekrone på hodet. Han sa: "Sådan så jeg ut, da jeg led for dine og for hele verdens misgjerninger. Du skal ikke være forsakt og mismodig, du skal gjøre det som jeg sier til deg." Anton Johansen forteller: "Jeg ble i det øyeblikk redd for at det kunne være fristeren som her drev sitt spill med meg, men Herren merket mine tanker og sa: "Frykt ikke, Fristeren vil aldri bære tornekrone." Da ble mitt indre fylt av en stor kraft og en fullkommen overbevisning om at det virkelig var min Frelser jeg sto overfor. Jeg sank ned for ham i ydmyk bønn, jeg ba ham hjelpe meg i de år jeg skulle vente, og jeg ba om at Helligånden måtte opplyse meg og

meddele meg når tiden var inne til at jeg skulle reise, så jeg ikke tok feil av tidspunktet. Det lovet han meg. Deretter forandret synet seg, og jeg følte at han atter fulgte meg på min høyre side gjennom rommet og fortsatte med å fortelle meg om alt det som skulle skje."

Noe av det første Anton Johansen så den natt, var "Titanic"s undergang. Det er noe av det han beretter mest levende om - han kunne aldri glemme det: "Jeg ble i ånden ført til det sted i Atlanterhavet nær den amerikanske kyst, hvor ulykken ville skje. Rundt omkring på havet fløt det isblokker av forskjellig størrelse. Natten var mørk, og der var tett tåke. Plutselig så jeg et lys og deretter de tente lanternene til et skip. Det nærmet seg hurtig, og nu kunne jeg tydelig se konturene av en kjempedamper. Samtidig dukket en veldig isblokk opp av havet rett i skipets kurs. Det ramlet og skramlet omkring fartøyet, som gikk frem med en fryktelig fart. På øyeblikk etter var ulykken skjedd, og et veldig drønn gjennomtrengte natten.

Den isblokk som jeg hadde sett dukke opp av havet, hadde rammet dampskipet som nu begynte å synke. Jeg ble grepet av en forferdelig angst, for jeg så hvordan menneskene nede i vannet kjempet en fortvilet kamp for livet. Det ble sagt til meg at jeg skulle telegrafere til skipets rederi og advare dem, og jeg fikk rederiets navn og byen i England tydelig oppgitt. Da jeg noen år etter leste i avisen om det store passasjerskip som hadde gått av stabelen i England, og som hadde fått navnet "Titanic", ble jeg fullstendig lamslått for jeg hadde jo ikke gjort det jeg skulle. Jeg hadde ikke advart noen, jeg hadde tenkt at der var nok ingen som ville tro på meg. Jeg knelte ned og ba av hele mitt hjerte Gud om å bevare dette skipet og alle de mennesker som var ombord. Men den natt da skipet forliste - det var natten mellom søndag 14. og mandag 15. april 1912 - kunne jeg ikke sove, mine tanker kretset uavbrutt om skipet. Jeg var dypt ulykkelig over at jeg ikke hadde gjort det som var blitt sagt til meg. Jeg

ba hele tiden, men etter en stund følte jeg at ulykken alt var skjedd. Det var som en iskald bølge skyllet inn over meg, og en isnende kulde gikk gjennom min sjel. Deretter var alt stillhet.”

Denne natten lærte ham ikke å svikte mer, men gjøre presis det han fikk beskjed om.

I etteråret 1913 fikk Johansen vite at tiden var inne - han skulle reise. Han dro først til Oslo for å underrette den norske generalstab om den kommende krig. Men ingen der tok ham alvorlig, det var bare “enfoldig prat”!

I desember reiste han til Stockholm, og der var han heldigere. Han henvendte seg til oberst E. Melander i den svenske generalstab, og han trodde på ham. Han fikk Anton Johansen til å diktere sine syner til ham og den 4. mars 1914 offentliggjorde Melander Anton Johansens forutsigelser i “Svenska Dagbladet” i en artikkel som fikk overskriften: “Oberst Melanders profet”. Her forteller han om denne, etter hans mening ærlige og gudfryktige mann, som av høyere makter har fått til oppgave å advare menneskene mot kommende ulykker. Snart vil en storkrig bryte ut mellom Tyskland og Østerrike på den ene side, og Russland, Frankrike, Belgia, England og senere Italia på den annen side. Tyskland vil tape krigen og må avstå Elsass-Lothringen, og Østerrike må avgi Trient. Sverige vil ikke bli berørt. Dette viste seg å være presis det som skjedde. Krigsutbruddet kom i de første dager av august, fem måneder etter at Melanders artikkel var blitt offentliggjort, og også avslutningen på krigen ble slik som Anton Johansen hadde forutsett den.

I det store syn i november 1907 var det også gitt ham et tegn, så han kunne vite når krigen ville komme.

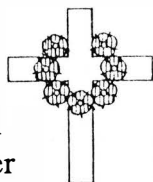
Hver sommer arbeidet han i Finnmark som assistent under en offiser i landmålingskommisjonen, og det ble sagt at den sommer når offiser nr. 7 - ved navn Knutson kom - ville verdenskrigen bryte ut. Da han våren 1914 kom hjem fra Stockholm, lå der brev til ham fra en kaptein Knutson,

at han dette år skulle arbeide under ham. Så forsto han at krigen var nær forestående. Han fikk sin sogneprest til å skrive brev både til regjeringsmedlem i Oslo - H. Lund - og til oberst Melander, at de måtte gjøre alt for å advare keiser Wilhelm og det tyske og østerrikske folk. Han hadde sett så mye forferdelig skje både under og etter denne krig, at han visste at den ville føre til de to lands undergang. Naturligvis er det umulig å si om det hadde noe med disse brevene å gjøre, at keiseren vitterlig prøvde å stanse østerrikerne da de hadde startet krigen med å overfalle Serbia. Men de var så forbitret over mordet på den østerriksk-ungarske tronarving Franz Ferdinand og hans gemalinne i Sarajevo den 28. juni 1914, som en serbisk nasjonalistisk terrororganisasjon sto bak, at de var alt annet enn innstilt på fred. Det var umulig å stanse den første verdenskrig.

Da det våren 1918 så ut til at Johansen ville få rett med hensyn til hvem som ville vinne krigen, begynte svenske blader på ny å interessere seg for ham. “Aftonbladet” brakte den 16. april et intervju med denne “vidtberømte” mann, som de kalte ham. Overskriften lød: “Anton Johansens siste nye profetier”. Der oppfordret han de ennå kjempende parter til å innlede fredsforhandlinger i august, etter at Tyskland i mars hadde sluttet separatfred med bolsjevikregjeringen.

Han forutså også en fryktelig epidemi som var på vei. Han sa at hele Europa ville bli som et stort sykehus. Og det skulle bare gå et halvt år før “spanskesyken” dro herjende gjennom alle land og rev bort 15 millioner mennesker.

Han talte også om den tyske inflasjon etter krigen og om den indre uro som ville komme både i Tyskland og i England. Også det stemte. I Tyskland var det kommunistoppstand, og i England gjorde irerne opprør under ledelse av den revolusjonære nasjonalist De Valera. Om Russland sa han, at revolusjonen der ville kreve så mange dødsofre at verden aldri ville

få kjennskap til det. Han forutså borgerkrigen i Spania, og om U.S.A. sa han at fem store kriger ventet det i fremtiden (fra 1907), og til sist ville De forenede Stater bli splittet i 4-5 deler.

Finnland ville oppnå en kort frigjøring fra Russland, men atter komme under russisk åk og bli undertrykt verre enn i tsardømmets dager.

Han hadde også hørt Slesvig nevnt, og det lød som om Danmark ville få dette landområde tilbake. Men da han samtidig hørte at Danmark hadde fred hele tiden, og da han heller ikke på noe tidspunkt så krigsoperasjoner ved grensen, forsto han ikke hvordan det forholdt seg. (Han kunne jo umulig vite i 1907 at noen av president Wilsons idealistiske 14 punkter kom med i Versaillestraktaten i 1919. Et av dem gikk ut på at små grensefolk selv skulle ha lov til å bestemme hvilket land de ville tilhøre. På den måten stemte Nordslesvig seg hjem til Danmark, og den 15. juni 1920 fant gjenforeningen sted.)

Alle disse ting fortalte Johansen om i det store intervju i "Aftenbladet" i april 1918, og det ble den direkte årsak til at han møtte ingeniør Anton Gustavsson, som han allerede hadde sett i et syn før møtet fant sted. Samtidig var det blitt sagt til ham at denne mann skulle utgi hans profetier. Johansen ble nu i Stockholm et par måneder og dikterte ham sine syner, og det ble til en bok med kjempesuksess: "Syner och uppenbarelser om världens framtid". I løpet av noen år kom 21 opplag og den ble oversatt til flere språk.

Det var ikke alltid like lett for Johansen å skjelne begivenhetene under 1. og 2. verdenskrig fra hverandre, for han så jo bare billedene rulle avsted som på en film. Men forskjell var det allikevel. I den første verdenskrig var det bare tale om krigføring på jorden. Han så de veldige frontene og skyttergravene fylt med mennesker og våpen. Han hørte kanonene drønne og fulgte ildskjærene på himmelen. "Over alt var det veldig larm og våpengny". Men i annen verdenskrig kom det noe helt nytt til. Han kjente jo i ikke til fly i 1907, men nå så han plutselig foruten kam-

pene på jorden også bombeangrep på Europas mørklagte byer med store "luftflåter". Engledderne skal be Gud om at London ikke blir utslettet", sa han. Han la også merke til at besettelsen av Norge ikke ville forløpe fredelig, det ville bli kamp. Av begivenheter etter krigen ser han Tysklands deling, jødernes tilbakevenden til Palestina og Indias frigjøring fra engelsk overherredømme. Endelig nevner han store politiske omveltninger i Kina og voldsomme jordskjelv i Syd-Europa som ville gjøre masser av mennesker hjemløse.

Johansen hørte at det umiddelbart før 3. verdenskrig ville være mye tale om fred, og at falske fredsmanøvrer ville finne sted. Det var forklaringen på at det kom bak på alle at russiske tropper plutselig en dag veltet inn gjennom Tyskland imot Rhinen og Frankrike, hvor heftige kamper fant sted. Han så at de amerikanske våpendepoter som fantes der, falt i russernes hender og han sa: "Jeg både hørte og så at der til den tid finnes fryktelige våpen som ikke kjennes idag" (1907). Russerne fikk herredømmet i Frankrike ved hjelp av landets egne kommunister, som under en voldsom borgerkrig like før hadde stukket hele Paris i brann. De slo seg ned i Mellom- og Syd-Frankrike, og førte krig mot Spania. Denne fransk-spanske krig ble så forferdelig - ikke bare for de impliserte - men for hele verden. For det var de nye fryktelige våpen som ble brukt her, og virkningen av dem var forferdelig: blindhet, vanvidd og fullstendig ødeleggelse av hele menneskeheten.

Omtrent samtidig med at russerne trengte frem gjennom Tyskland opplevde Johansen en vulkanaktig eksplosjon i Nordsjøen. Han så hvordan havet reiste seg mange meter høyt og oversvømmet og ødela alle kyststrekninger. England var det land som ble hardest medtatt, ja, for London ble det simpelthen en katastrofe. Masser av hus styrtet sammen, havner og kaier ble ødelagt, skip forliste og ble slynget opp mellom husene. Aldri hadde men opplevd en slik ulykke. Han så at Skottland ble så hårdt

medtatt at en del av landet sank i havet.

Derpå ble han ført hjem til sitt eget land og sto på stranden ved Trondheim og så utover havet. Plutselig begynte jorden å ryste under ham, og en del av trehusene falt sammen. Havet kom velten- de inn mot fjellene og hele den norske kyst helt fra Sør-Norge til egnen omkring Bodø ble over- svømmet. Også den svenske og danske vestkyst fikk merke oversvømmelsene, og Holland, Belgia og Nord-Tyskland ble hårdt medtatt. Her gikk det verst ut over Antwerpen og Hamburg. Årstiden var ettersommeren. Han hadde lagt merke til at det ennå ikke hadde snedd i de norske fjell.

Fra Nordsjøkysten ble Johansen ført videre til U.S.A. og omtrent samtidig med eksplosjonen utenfor Englands kyst, så han forferdelige ting skje: I en rekke byer han nevner, først og fremst New York, Washington, Chicago og Minneapolis - så han eksplosjoner og brannkatastrofer oppstå i et omfang som han ikke hadde trodd mulig.

Himmelen lignet disse steder et eneste flamme- hav, alt var hyllet i røkskyer og samtidig oppsto de frykteligste orkaner som la alt øde på sin vei. Kjempebygninger falt sammen, ruinene ble hvirvlet opp i luften, ved kysten ble kjempeskip slynget opp på land eller sank i de hushøye bølger, havneanlegg og skipsverft ble totalt øde- lagt. Men også inne i landet raste og herjet orka- nen, store plantasjer og anlegg ble lagt øde. Også i Canada så han trærne i de vidstrakte skogområ- der bli feid vekk, egnene omkring de store sjøer ble hardest rammet. Han fulgte i sitt syn orkanen på dens vei over Atlanterhavet til den sydvestlige del av Europa. Gjennom Frankrike og Spania og Middelhavslandene fortsatte den til Syd- Russ- land og forvoldte skade overalt, men så kunne han ikke følge den lengre.

Samtidig med disse fryktelige eksplosjoner i bye- ne så han en russisk hær komme fra Sibir over Beringstredet til Alaska og Canada, men den nådde ikke langt. Det var imidlertid grunnen til at Amerika ikke kunne sende hjelp til Europa. "Det var i det hele tatt ikke så lite jeg fikk vite om Amerika", sa Johansen, "men jeg anstrengte meg ikke synderlig for å huske det, da det jo ikke

berører oss i Europa i særlig grad". Han kunne ikke vite at han skulle bli den eneste av de europeiske seere som fikk lov å følge begiven- hetene i USA under den tredje verdenskrig.

Johansen spekulerte meget over hva det kunne være som bevirket at disse katastrofene kom nesten samtidig i England og Amerika. Han kjente i 1907 intet til atombomben og dens fryktelige virkninger. I dag vet vi at de enorme eksplosjoner ikke bare fremkaller store brann- katastrofer, men også bevirker slike forstyrrel- ser i de øvre luftlag at de utløser voldsomme stormer. Og for oss i dag må russernes strategi forekomme ganske logisk. Samtidig med lyn- invasjonen i Europa vil det være av største be- tydning for dem å lamme både England og USA og derved hindre dem i å komme det overfalte Europa til unnsetning.

Den siste krig Johansen ble vitne til i sitt store syn, gjorde dypt inntrykk på ham, for her var det hans eget land det gjaldt. Han opplevde hvorledes Sverige og Norge ble overfalt av russerne, som fikk støtte av det franske luft- våpen. Tidsmessig er det vanskelig å plassere denne korte, men så skjebnesvangre krig som bare varte et par sommermåneder. På det tidspunkt så han Russland som et sterkt redu- sert land, "uten Ukraina, De baltiske provinser (Estland, Latvia og Litauen) og Polen, som de ikke hadde noe å gjøre med lenger." Russland er altså på det tidspunkt ferdig som stormakt, den tredje verdenskrig har medført indre splittelse og borgerkrig og oppdeling i flere mindre stater, slik som andre seere har forut- sagt det. At det nettopp blir franskmennene som hjelper russerne med å overfalle Skandi- navia er forståelig når man vet at størstedelen av Frankrike på det tidspunkt er rent kommu- nistisk. Etter grundige overveielser anså Joh- ansen og hans forlegger det for mest sannsyn- lig at denne nordiske krig måtte være en utløper av 3. verdenskrig.

Allerede i sine innledende betraktninger merker man Johansens sorg og smerte over

den ulykke som skulle ramme hans hjemland. Han sier: "Etterhvert var sosialismen trengt igjennom i hele Norden, og i Sverige hadde sosialistene regjeringsmakten. Dette var til dels skyld i det ulykkelige utfall som krigen med russerne fikk. Det hadde nemlig lykket sosialistene å innskrenke forsvaret, derfor måtte mange svenske menn ofre livet. Det hadde slett ikke vært nødvendig, for det var så lite som skulle til for at krigen kunne fått et helt annet forløp. Dessuten gjorde sosialistene store deler av det svenske folk til gudsfornektere, noe Herren dypt beklaget". (En omfattende meningsmåling foretatt i 1983 ga det overraskende resultat at over halvdel av den svenske befolkning ikke lengre tror på Gud).

Men Johansen opplevde altså i sitt syn at russerne en sommerdag ganske uventet overfalt Sverige og Norge. I Nord-Sverige veltet russiske hærer inn over Torneå-Haparanda, andre ble landsatt ved Umeå. I stor hast mobiliserte man, og et par nye krigsoppfinnelser "på det elektriske området" som bare svenskene hadde, ble til stor nytte i deres forsvar. Det ble kjempet voldsomt og med stor taperhet fra svenskenes side, men russerne sendte stadig nye forsterkninger, og hele Nord-Sverige ble erobret. En av de byer det gikk verst ut over var Gävle. Festningen Boden overga seg uten kamp, noe som skyldtes forræderi fra sosialistenes side. Gotland og Øland ble erobret, og i Västervik havn ble det ilandsatt store hærstyrker som skulle til Stockholm og Göteborg.

Vestkysten tok franskmennene seg av. Svermer av fly bombarderte Göteborg, og så ankret store krigsskip opp utenfor byen og satte tropper iland. De største slag ble utkjempet på den vestlige side av Götaelven ut mot kysten. Over hele den svenske vestkyst ned til Helsingborg og Malmø lå tykk røk og heller ikke disse byene gikk helt fri. Stockholm ble også bombet, men der var luftforsvaret mer effektivt og i bedre orden enn de andre steder. Men franskmennene nøyde seg ikke med å bombe de svenske byene. De fortsatte opp langs den norske vestkyst og rettet luftangrep mot samtlige byer like fra Oslo i syd til Trondheim i nord. Den by som ble hardest rammet var Kristi-

ansand. Den ble totalt ødelagt og det var bare ruinene igjen av den.

Russernes overfall på Sverige og Norge fant sted på samme tid. I den nordøstlige del av Norge i Finnmark marsjerte russiske hæravdelinger inn, og allerede ved Kirkenes satte nordmennene seg til motverge. Men den første store slaglinje, som var på 15 - 20 km, ble dannet ved Karasjok. Kampene her var voldsomme og blodige, det var stadige angrep og motangrep. Nordmennene trakk seg tilbake og dannet nye fronter, men til sist ble de drevet lengre og lengre sydover av de endeløse russiske forsterkninger. Full av engstelse spurte Anton Johansen om russerne da ville ta hele landet. Men Herren svarte, idet han pekte på Lyngenfjorden: "Dit vil de komme og ikke lengre".

Men så skjedde det plutselig at svenskene i Göteborg kapitulerte og med dem resten av Sverige. De russiske hæravdelinger som var på vei til Göteborg fra Västervik, nådde aldri frem, de stanset midt i Småland. Med Sveriges kapitulasjon fulgte Norges, men vreden og bitterheten i den svenske befolkning var stor. Man fattet det ikke, det hele hadde jo bare vart et par måneder. Og Johansen sa: "Hvis bare svenskene hadde holdt ut i fjorten dager til, så ville franskmennene vært overvunnet, for deres ressurser var på det tidspunkt nesten uttømt". Sverige måtte avstå Gotland til russerne og Norge mistet hele den nordligste del av Norge ned til Lyngenfjorden nord for Tromsø.

Johansen slutter beretningen om sitt syn slik: "Etter å ha sett disse store ulykker, fikk jeg beskjed om mitt eget liv. Jeg ville nå få hvitt hår og skjegg, og jeg ville dø en fredelig død. Der ble vist meg to veier jeg kunne velge mellom: Enten kunne jeg stifte familie eller dra omkring blant mennesker og bringe dem de opplysninger og advarsler som Herren ville gi dem gjennom meg. Hvis jeg valgte denne vei, lovet Herren meg at Han ville beskytte meg og velsigne meg, så jeg valgte den vei. Til slutt sa

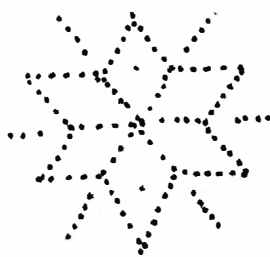
Herren: "Du skal passe på at du ikke blir hovmodig og kommer bort fra meg". Jeg ba ham da hjelpe meg og ved sin Helligånd opplyse meg så jeg aldri måtte ta feil. Og da Herren hadde lovet meg det, forsvant synet. Klokken var da fire om morgenen."

Det lyktes ikke for Anton Johansen å gripe inn i verdensbegivenhetene, men han hadde sin helt spesielle misjon. Han kom i forbindelse med utrolig mange mennesker, og overalt hvor han kom advarte, rådet og hjalp han mennesker, slik som det ble inngitt ham. Han kunne se på et menneske når det snart skulle dø, han så da en skygge

over dennes ansikt. Så ba han for dette mennesket og søkte å vende dennes tanker mot Gud.

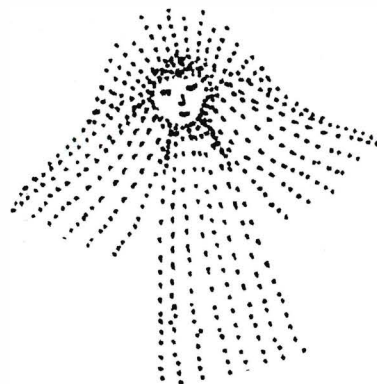
I 1926 døde han stille og fredelig i barndomshjemmet i Lebesby, aktet og respektert av alle.

Senere sa hans forlegger, A. Gustavsson, at Anton Johansen hadde sett enda mere enn dette, men det var ting som ikke måtte offentliggjøres ennu. Så ble det lagt vekk og er aldri kommet frem siden.

Kosmonauter så engler

Sendt PSI av Inge Stoltenberg

Bladet "Weekly World News" offentliggjorde den 22. oktober 1985 en overraskende beretning: "I juli måned 1985 så seks russiske kosmonauter om bord på romskipet SALJUT 7 som kretset omkring jorden, syv engler som strålte som solen.

Når dette overhodet ble kjent, skyldtes det en sovjetisk romforsker, som lyktes å flykte til Vesten med denne beretning som skulle vært strengt hemmeligholdt.

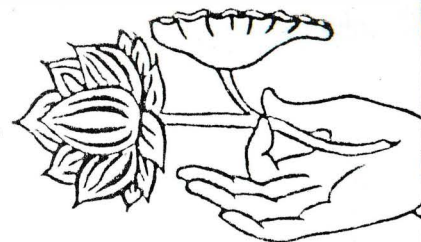
Den 4. januar 1986 brakte magasinet "Parade", som er et tillegg til søndagsavisene i USA, historien under overskriften: "Den beste internasjonale informasjon". Der sto: "Kosmonautene Wladimir Solewjew, Olag Atkow og Leonid Kisim fortalte, at de første gang så de himmelske vesener på den 151. dag de tilbrakte om bord i dette romskipet - SALJUT 7. "Det vi så", sa de, "var syv enormt store menneskelignende vesener med vinger. De så ut slik som den klassiske fremstilling av engler er".

Mens romforskerne sto og var opptatt av noen medisinske eksperimenter, ble hele romskipet plutselig opplyst av et så sterkt oransjefarget lys at det fullstendig blendet dem. Men etter en tid vennet øynene seg til lyset, og nu så de englene. De fulgte romskipet i 10 minutter, og deretter forsvant de plutselig.

Men 12 dager etter kom disse strålende skikkelser igjen og ble denne gang også sett av andre sovjetiske vitner - kosmonautene Swetlana Sowitskana, Wladimir Dzhabbewok og Igor Volk var i mellomtiden kommet over på SALJUT 7. Den kvinnelige astronaut sier i den hemmelige beretning: "Vi var fullstendig målløse. Først kom dette sterke oransjefarvede lys og deretter så vi ganske klart de sju engler. De smilte som om de satt inne med en deilig hemmelighet. Men noen minutter senere var de borte og vi så dem ikke mere".

Mitt møte med Marcello Haugen (2)

Av Alice Mürer

Efter den enestående gode hjelp jeg hadde vært så heldig å få av Marcello Haugen og de opplevelsene som knyttet seg til den, fikk jeg en uimotståelig trang til å treffe denne mannen. Snakke med ham under fire øyne - eller rettere sagt fem! Som han selv senere engang sa: "Jeg ser ikke noe mer med mine to fysiske øyne enn dere ser, men jeg ser bilder her oppe i pannen - som på en kinematograf", og pekte på et punkt mellom øynene, litt ovenfor brynene. Det punktet som tibetanerne kaller for "det tredje øye", eller som andre kaller det usynlige øye.

Vel, jeg var kommet tilbake fra en vellykket ballett-turne og sesongen var over. På den tiden var min mor i Lillehammer på et rekreasjonsopphold. Da det nærmet seg hennes hjemkomst, tenkte jeg, "nu reiser du opp til Lillehammer den siste uken mams er der og forsøker å få treffe Marcello Haugen, og reiser ned igjen med henne." Som sagt, så gjort. Jeg "toget" opp til Lillehammer, tok inn på Victoria Hotel, besøkte min mor og ringte så til Marcello Haugen. Han tok selv telefonen, men til min store skuffelse sa han, "nei, du behøver ikke meg lenger nu, du er jo bra!" - "Ja, men", sa jeg fortvilet, "kan jeg ikke få snakke med deg? Jeg vil så gjerne treffe deg." - "Dessverre, men ring imorgen", svarte han. Bedre gikk det ikke neste dag. Samme spørsmål, samme svar. Tredje dagen gikk det heller ikke bedre. Jeg var nå ganske fortvilet da jeg skulle reise hjem til Oslo med min mor den fjerde dagen, om eftermiddagen.

Kvelden før fortalte min mor og hennes venninde om et besøk de hadde hatt hos Marcello Haugen. Venninnen ville gå, men hadde vanskeligheter med å få med seg min mor. Sistnevnte var slett

ikke så ivrig etter å gå dit opp og treffe denne merkelige mannen. Jeg tror hun innerst inne var litt redd ham. Vel, hun ble da motstrebende med og de trasket opp bakkene til Svarga, og ble vist inn i stuen hvor det satt mange mennesker og ventet på tur. Marcello Haugen tok imot oppe i 2. etasje, opp en smal, bratt trapp. Endelig var det min mors tur. Da hun hadde kommet seg opp trappen, sto døren til værelset hvor Marcello satt, åpen. Da han så henne, sa han litt lurt: "Jaså, du kom allikevel, da!" Enhver kan vel forestille seg min mors forbauselse, eller rettere sagt sjokk!

Hva de to den gang talte sammen om, vet jeg ikke, hun nevnte aldri et ord om det. Men en ting merket jeg, hun var ikke redd ham mer.

Så kom den fjerde og siste dagen i Lillehammer, og jeg ringte Marcello Haugen for aller siste standhaftige gang! Jeg skal innrømme at jeg ba en stille bønn mens jeg slo nummeret fra hotellet. Den milde, kanskje litt trette stemmen var der igjen, og han lyttet til min innstendige bønn om å få komme. "Ja, så kom da", sa han, men ikke før klokken 15.30, jeg har stuen full i hele formiddag". Snakk om en som ble glad! Jeg takket ham på det varmeste og lovet å være der til riktig tid.

Egentlig var det litt i seneste laget, da toget mitt skulle gå klokken 17.00, "men", tenkte jeg, "det ordner seg nok!" Jeg bestilte taxi i god tid og klokken 15.30 svingte vi opp på tunet foran Svarga. Der sto Agnes Løkken og ventet på meg. Hun hilste og viste meg inn i den store stuen hvor pasientene vanligvis satt og ventet. Hun sa at Marcello Haugen ville

komme om en stund, og ba meg sitte ned i en god stol og falle til ro. Det var meget mørkt derinne, en slags skumringsstemning. Mange bøker i bokhyllene, og alle slags figurer av religiøs art, både fra østen og fra vesten.

Jeg tror jeg satt i minst 20 min. slik og ventet; jeg begynte å bli litt urolig ved tanken på toget klokken fem.

Plutselig gikk døren opp, og stille og sakte kom Marcello inn. Istedenfor å be meg komme opp til 2. etasje kom han selv inn i stuen nede. Så jeg har altså aldri gått de berømte trappene opp til hans lille mottagelsesværelse. I stuen var der en stemning av ro og stillhet, og den samme stemning brakte Marcello med seg da han kom inn. Han hilste og smilte varmt. Jeg la merke til at håret hans var helt sort og ganske langt, ikke et grått hår skjønt han var over 80 år!

“Ta noen dansetrinn bortover gulvet”, sa han, så jeg kan få se om livmoren din ligger på riktig plass nu”. Jeg valset litt rundt inntil han sa “takk, det er nok. Den (livmoren) ligger ikke så verst, ikke helt riktig, men det holder, det. Og nu kan du sette deg”.

Jeg begynte med engang å snakke, men ble stoppet med en rolig håndbevegelse, mens han sa: “Nu er det jeg som skal snakke, ikke du. Ikke avbryt meg, er du snill, men du kan godt si ja eller nei når det passer”. Jeg nikket og lente meg bakover i stolen og så på harn. Øynene var halvt lukket, jeg fikk ikke tak i blikket hans, men det var ikke nødvendig, stemmen var det viktigste. “Du har en treg og vanskelig tykktarm”, sa han, “du er arvelig belastet, ikke fra noen av dine foreldre, men fra din mormor”. Derefter skrev han ned på et lite stykke papir navnene på ti forskjellige urter som jeg skulle kjøpe på apotek. Jeg skulle ta en halv teskje av hver urtepose og blande sammen og trekke i en kopp te hver dag, og drikke den på fastende mave. “Så må du lære deg å puste riktig”, fortsatte han. “Åndedrettet betyr mer enn du aner for både fysisk og psykisk styrke. Det finnes flere forskjellige pusteøvelser,

men du skal begynne med den helt enkle først. Sitt hver morgen på en stol - vendt mot øst - og pust langsomt inn, så dypt du kan, men konsentrer deg mest om å puste ut. Det er alltid lettere å puste inn enn ut, men det gjelder å få ut gammel pust, så den ikke blir liggende nede i lungene. Gjør denne pusteøvelsen i 10 min. - ikke lenger”. Derefter skrev han den ned på et stykke papir.

“Hvis du har vanskeligheter med søvnen, kan du forsøke en annen øvelse”, fortsatte han. “Pust dypt inn, hold pusten i ca. 10-12 sek. og pust ut. Ved å holde pusten litt blir surstoffet presset inn i hjernens blodkar, noe som er meget viktig. Men denne øvelsen bør ikke gjøres av alle og enhver, den kan være farlig. Vent litt med den og gjør den første øvelsen en stund fremover hver dag”. Også den andre pusteøvelsen skrev han ned. Det begynte å bli mange papirlapper, og hver lapp la han i en liten konvolutt.

“Du må forsøke å tenke så positivt som mulig, alltid gode tanker, og du vil føle at gode tanker når deg tilbake”. - Så skrev han ned noen nydelige visdomsord. “Når du tenker, appellerer eller ber, er det mange måter å folde hendene på, foruten den vi kjenner aller best”, fortsatte han og viste meg 4 - 5 forskjellige måter å holde hendene på. “Dessuten, når du ligger i sengen, skal du la fingertuppene møtes, fra hver hånd, over maven. Det hjelper mot at vår indre, åndelige styrke ikke forlater kroppen, men sirkulerer”.

Han syntes det var synd at jeg ikke hadde tid til å gå inn i hans lille kapell etterpå, dit han sendte alle som kom til ham. Han ville de skulle meditere en stund i stillhet over det han hadde sagt dem. Men jeg hadde jo ikke tid på grunn av toget, dessverre.

Jeg spurte om jeg kunne få stille ham et spørsmål? - “Jo, du skjønner det at mannen min er så glad i mat, men jeg er litt engstelig for at han skal bli for tykk og at det igjen vil belaste hjertet”.

“Å, nei da, det gjør ingen ting”, sa Marcello, “Forresten, nu ser jeg ham tydelig nede i byen”, - og så ble det stille en stund.

“Du skal hverken engste deg eller mase på ham om å spise mindre, med hensyn til det siste kommer han bare til å spise dobbelt så meget! -Dessuten”, sa han med et smil, “tykke menn er som regel snille, vet du!” Jeg lo og nikket. “Men”, fortsatte han, “kan du si meg om han har noen vanskeligheter med vannlatingen?” “Nei, ikke såvidt jeg vet”, svarte jeg. “Han kommer til å få det engang”, sa Marcello. “Men du skal ikke nevne dette for ham, lov meg det, men be ham gå til lege når det melder seg”.

Dermed bråstoppet han og sa bestemt: “Nei, nei, dette vil jeg ikke snakke mere om, jeg vil ikke!”

Plutselig så jeg at klokken var et kvarter på fem, men Marcello sa: “Ta det med ro, jeg ringer etter drosje nu, du rekker toget fint”. Han ringte mens jeg reiste meg fra stolen. “Jeg vil så gjerne gi deg noe for denne stunden”, sa jeg, på samme tid som jeg takket ham for at jeg allikevel hadde fått komme. “Gi meg det du har råd til, du”, sa han, “og har du ikke noe, så er det helt i orden”. Jeg følte bare at det jeg ga ham var så altfor lite i forhold til det han ga meg.

Da jeg skulle si adjø, tok han meg om begge skuldrene og sa med et smil, mens han denne gangen så meg rett inn i øynene: “You like to speak English, don’t you!” Jeg ble helt himmelfallen og fikk såvidt stotret fiem “yes, yes, I love it”. Hadde det vært mere tid hadde han vel fortalt meg at min yndlingsforfatter var Charles Morgan, men da hadde jeg helt sikkert ikke rukket toget!

Drosjen tutet ute på tunet og vi måtte gå ut. Jeg sa atter farvel, også til Agnes Løkken, takket igjen og skyndte meg inn i bilen. Marcello og Agnes sto på tunet og vinket til jeg ikke kunne se dem mer. Klokken var nu fem minutter på fem og jeg forklarte sjåføren at jeg skulle med fem-toget. Han kjørte ned alle bakkene, gjennom hele byen og rett ut på togperrongen. Der sto toget og

ventet, konduktøren ved siden av den åpne døren. Jeg slengte pengene til sjåføren mens han igjen slengte kufferten min og en bag ut av bilen. Jeg grep dem, løp bort til den åpne døren, opp stigbrettet i en viss fart, og der i neste sekund smalt døren igjen etter meg og toget satte seg igang!

Jeg seg ned på første og beste plass og sa andpusten: “Den klarte du fint, Marcello, takk skal du ha!” - Sa snudde jeg meg og så rett på min mor. Hun smilte og var forsåvidt rolig, men sa allikevel: “Jeg begynte å bli litt urolig for deg, men det gikk jo godt”. - “Ja, han vet nok hva han gjør, han Marcello”, sa jeg, og hun lo og nikket.

Epilog

Jeg hadde fått med meg alle lappene som Marcello hadde skrevet sine gode råd på, mange små konvolutter. Han sa at jeg ikke skulle vise dem til noen, men ha dem for meg selv.

Det første jeg spurte min mor om var om bestemamma hadde hatt noen fysiske plager i sin tid? “Å ja, stakkars, hun led av treg tykktarm hele sitt liv og tok alt mulig for å hjelpe på fordøyelsen og smertene”, svarte hun. Det neste spørsmål var til min mann: “Unnskyld, men har du noen vanskeligheter med vannlatingen?” - “Nei, for noe tøys”, svarte han, “der tok nok Marcello Haugen helt feil”.

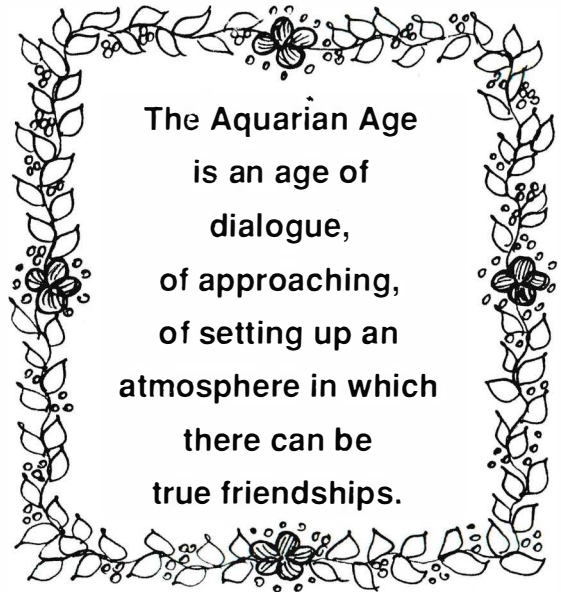
Tiden gikk og jeg skrev takkebrev til Marcello og kjøpte urtene på apoteket og drakk teen og gjorde pusteøvelsene. Begge deler hjalp og jeg følte meg i bedre og bedre form. Men, så er det at en gjør den store dumhet at jo bedre jeg ble, jo mer slakket jeg av på disse hjelpemidlene, dessverre. Et krevende danseyrke med prøver om dagen og forestilling om kvelden, og dertil ett rom og kjøkken for to mennesker å bo på - alt bidro til at jeg sjeldnere og sjeldnere gjennomførte Marcello’s gode råd.

Dansen med all den mosjon den medførte, var i

seg selv en god hjelp til å holde fordøyelsen i orden, men den dag da jeg sluttet å danse (i -68), begynte plagene igjen. Etterhvert fikk jeg også problemer med vannlatingen. Etter en undersøkelse hos en spesialist i urologi ble det konstatert at jeg led av spasmer i blæren og urinrøret, noe som resulterte i at de trakk seg sammen. Da var det at jeg tenkte på Marcello. Nu skjønnte jeg jo at det var meg han "så" den gangen med disse plagene, og ikke min mann! Han så nok mye mer også, (jeg havnet på sykehus og "klarte" såvidt en maveoperasjon, takket være en inhabil kirurg) og nu forsto jeg hvorfor Marcello nektet å snakke mer om dette emne og hvorfor han var så bestemt. Men - så fin var han at han ikke ville nevne meg i denne forbindelse for ikke å engste meg eller gjøre meg unødig redd. Derfor lot han som om det var min mann som ville få disse vanskelighetene. Ni år etter at han hadde fortalt meg dette, skjedde det, og med meg.

Mange mennesker som har hørt om min opplevelse med Marcello Haugen har spurt meg om en ting: var du nervøs eller spent mens du ventet på ham, der inne i stuen? - Nei, jeg var ikke det, ikke slik som man føler når man sitter på venteværelset til en lege og man gruer litt og hjertet dunker. I Marcello's venteværelse var jeg kun utålmodig og tenkte: kommer du ikke snart? - Jeg visste en del om han på forhånd fra flere som hadde vært hos ham, og også fra en vennine som var bosatt i Lillehammer som hadde fortalt meg mange historier om ham. Jeg visste at Marcello kunne lese tanker, lese meg som en åpen bok, men det gjorde meg ikke det spor nervøs eller redd. Det var en ubeskrivelig harmonisk stemning i stuen hans, noe som også Marcello selv så varmt utstrålte.

Hver aften

*Spør deg selv hver aften om din dag
har vært levet ut til Guds behag,
om den har vært sterk og gledessvanger,
om den sank i motløs angst og anger.*

*Du skal nevne dine kjæres navn,
tyst bekjenne nag og bittert savn,
skamme deg for urett du har gjort,
jage alle mørke skygger bort,
rense all bekymring fra ditt sinn,
så du fjernt og barnlig sovner inn.*

*I et indre som forklaret skinner,
skal du dvele hos de beste minner,
hos din mor og barndom - og du vil
atter være ren og rede til
dypt å drikke søvnens svale kilder,
motta trøst av gylne drømmebilder,
så du neste dag kan dra i felt
som en seierherre og en helt.*

*Fra diktsyklusen "Josef Knechts
etterlatte skrifter" i romanen
"GLASSPERLESPILLET" (1943) AV
Hermann Hesse*

Åndelig helbredelse (2)

Dr. E. Krishnamacharya

(Et foredrag holdt i København 14. oktober 1983)
fra "MITT LYS" nr. 7 1987

Det annet aspekt er å helbrede deg selv. Medmindre du vet hvordan du helbreder deg selv, kan du ikke være en god helbreder.

Hva kreves for å lykkes med å helbrede deg selv? Det er to ting - en er falsk, og den andre er riktig. Å være bevisst om sin egen sykdom - dette forverrer sykdommen ganske raskt.

Det det virkelig er behov for er det positive aspekt og ikke det negative aspekt, for det er ikke meningen at du skal være bevisst om din egen sykdom hele tiden. Det å være bevisst om sin egen sykdom er det mest uønskede, fordi dette i seg selv - på tross av den beste lege, tærer den syke opp og fører ham direkte til graven. Helbrederen må nødvendigvis vende pasientens tanker bort fra dennes sykdom, ellers kan han ikke fungere som helbreder.

Ikke alle som praktiserer medisin kan være lege. En praktiserende er forskjellig fra en lege. En lege skal kunne vende pasientens tanker fra negativitet til positivitet. For å gjøre dette er det ikke tilstrekkelig bare å foreslå for pasienten at han ikke skal tenke på sykdommen, for det er det samme som å minne ham om tilstanden enda en gang. La oss anta at jeg mediterer på å fjerne ergrelse fra mitt sinn, hva skjer da? Jeg mediterer på ergrelse, og i løpet av ganske kort tid blir jeg utålmodig med meg selv, og jeg blir ergelig på min egen ergrelse. Du skulle så et kim av en eller annen form for ny aktivitet av en positiv natur i pasientens tanker. Du skulle engasjere hans oppmerksomhet i noe som er positivt. Du kan foreslå ditt sinn å gjøre noe, men du kan aldri foreslå det ikke å gjøre noe, det vil ikke lykkes deg.

I India har vi så mange som 83 store klinikker

som ledes av mine studenter i noe jeg kaller **helbredelse i Den Nye Tidsalder** - som inkluderer homeopati, anturopati, åndelig helbredelse, allopati osv. Elever kommer for å hjelpe pasientene og arbeide i klinikkene. Noen kommer med sykdommer som de har lidd av i lang tid, og allikevel skjer der en fantastisk utvikling innen seks måneder, eller mellom et og to år. For første gang opplever de den virkelige betydning av sunnhet, fordi de holder opp med å tenke på sin egen tilstand og begynner å tenke på andres sunnhet.

Dette er min erfaring, og i 80% av tilfellene er dette en suksess. Det enkelte menneske behøver ikke å vite meget om legevitenenskap, men bare om en måte å avlede tankene fra deres egen sykdom. Så et av de vidunderlige prinsippene for helbredelse er å sørge for at pasienten ikke hele tiden er bevisst om sin egen lidelse.

Det tredje aspekt ved helbredelse er at helbrederen helbreder ved hjelp av fingerspissene, ved hjelp av synet, de helbreder med stemmen. Det er mange helbredelsesmetoder, men hemmeligheten er magnetisme. Når du først utvikler helbredende magnetisme kan du la den virke gjennom synet eller stemmen eller gjennom fingrene dine og berøringen. Så spesialiser deg derfor ikke i en metode for helbredelse - ha alle metoder klare! En metode er anvendelig i et tilfelle, en annen metode i et annet tilfelle, og din sunne fornuft vil hele tiden være din lærer. **Nøkkelen til helbredelse eller måten** du bruker, er med deg. Du kan ikke bruke samme regel for en annen pasient som du nettopp har brukt på en tidligere pasient, som f.eks. en naturopat som foreslår faste. Det virker for visse mennesker, men

skaper kaos for andre. Hvis en pasient med et utviklet tilfelle av hjertelidelse blir rådet til faste, kan han risikere å dø. Hvis helbrederen uttaler at han er helbreder, er det mange pasienter som er overfølsomme, og i det øyeblikk pasienten er overfølsom overfor legen eller helbrederen, så vil de energisentre som skal åpne opp for de helbredende energier, lukkes og blokkeres. Det er meget vanskelig for helbrederen å arbeide med slike tilfeller. Derfor er den mest effektive måte å helbrede på - **ikke** å erklære at man er helbreder. Du skal kunne benytte dine fingerspisser eller ditt syn, og du vil ofte komme til å praktisere ved hjelp av dette - uten å si at du helbreder.

Naturligvis er dette på en måte avskrekkende og nedslående fordi helbrederen ikke blir anerkjent. En helbreder som lider av hysterisk "berømmelssyndrom", kan ikke bruke denne metode.

Det neste man skal være oppmerksom på, er at helbrederen og pasienten ikke befinner seg på samme nivå, idet helbredelsen da ikke vil finne sted. Hvis du står på gulvet, og pasienten også står på gulvet, forsøk å helbrede - ingen helbredelse finner sted. Pasienten skal befinne seg på et lavere nivå enn helbrederen, så vil helbredelse automatisk finne sted fordi den helbredende magnetisme flyter ovenfra og ned.

Liksom magnetisme ikke kan sees og allikevel opptre i form av kraftlinjer som vises ved hjelp av jernspon, slik vil en annen magnet når det bringes med sin sydpol overfor sydpolen av den første magnet resultere i en avvisning. Årsaken er at jorden mottar magnetisme gjennom solens stråler, som flyter ovenfra og ned, etter det samme prinsipp som for den menneskelige magnetisme. Så du kan ikke ignorere naturens lov og funksjonen av naturlige fenomener.

Et annet aspekt er avstandsfaktoren, for det skal være en minimumsavstand, akkurat som ved foto-grafering. Du kan ikke bruke et kamera - likegyldig hvor avansert det er - med mindre du holder minimumsavstanden. La det være en avstand på mellom 4 til 6 fot (1,2 m - 1,8 m), for hvis avstanden er mindre enn 4 fot er det uhensiktsmes-

sig - da vil magnetisme aldri flyte fra deg og inn i pasienten, og hvis avstanden er større enn 6 fot er pasienten utenfor rekkevidden av din magnetisme. Den maksimale avstand du kan foreta slik helbredelse på er 20 fot, ut over denne avstand er det ikke mulig da det ikke vil være noen kommunikasjon.

Noe annet er at du skal være i stand til å anvende et redskap, og det beste redskap til helbredelse er lyd. Det er grunnen til at de gamle kulturer ga oss metoder som **slagord** eller **hellige lyder, navn for Gud** eller **mantraer**. Helbredelsen gjøres i Guds navn - dette er måten det er blitt gjort på gjennom alle tider.

Jesus Kristus fortalte oss at han helbredet "**i Guds navn**", og det er hemmeligheten. Hva er Guds navn? Enhver har sitt eget navn for Gud, men det burde være et navn for Gud som helbreder. Hva er navnet som Gud ga til Moses? **JEG ER DEN, JEG ER**. Dette er den viktigste nøkkelen. Vi skulle vite hvordan mantraer er gitt i de hellige skrifter, men uheldigvis ble det tilført stor forvirring da Det Gamle Testamente ble oversatt, f.eks. til engelsk.

Hva sa Jesus om Guds navn? **Jeg er Livet, Jeg er Oppstandelsen** - men på søndagsskolen forteller læreren oss at **Han er Livet, Han er Veien, Han er Oppstandelsen**". Det er ikke "**Han er**", men "**Jeg er**"! Gud skal leve i ditt hjerte, ikke i et bilde, på en kirkegård eller i et tårn.

I Bhagavad Ghita står det: "**Jeg er den som innviet Solguden inn til sin første eksistens**". Det betyr at dengang det ikke var noen sol, var det heller ikke noe solsystem. I rommet skjedde det en oppvåkning, hvis betydning er "**Jeg er**" - og deretter eksisterte Solen.

Så helbrederen skulle ha dette som Guds navn. Gjennom **JEG ER** i enhver helbreder, skjer helbredelsen i Guds navn. Uheldigvis er det to "**JEG ER**" - den ene er den falske "**Jeg er**" - **Antikrist** - og den annen, den virkelige "**JEG ER**" - **HERREN**. (Forts. neste nr.)

Mennesket og stjernene

Av Andrè Bjerke

Mennesket
Hva vil dere meg?

Stjernene
Vi lyser
forundring på veien du går.

Mennesket
Men lyset er frost! Jeg fryser av
angst som jeg ikke forstår.

Stjernene
Din angst er lengsel.

Mennesket
La gløden
av denne min lengsel bli mindre:
Gid stjernene sluttet å tindre!

Stjernene
Et liv uten stjerner er døden.

Mennesket
Sitt jordmål har menneskehjernen.
På jordhavet tok jeg min tårn.

Stjernene
....men styrte ditt skib efter stjernen
som er i Den lille bjørn.

Mennesket
Hvor fjern er en melkevei!
Hvor langveisfra lyser en sol!

Stjernene
Og dog er vi nærmere deg
enn ditt leie, ditt bord og din stol.

Mennesket
Hva vet jeg om stjernenes sprog?
Hva kan mine forskninger nytte
når intet kan tydes?

Stjernene
Og dog
er mennesket født for å lytte

Mennesket
Jeg lytter til jordiske røster:
Jeg selv og min slekt er av jord.

Stjernene
Hver sol er din større søster,
og du er vår lille bror.

Mennesket
For høyt står Pleiadene over!
For fjerne er Jakthundens tåker!

Stjernene
Vi er i din drøm når du sover.
Vi er i ditt håp når du våker.

Mennesket
Hva er så min drøm?

Stjernene
Sannferdig
er alt hva du hemmelig vet.

Mennesket
Hva er så mitt håp?

Stjernene
Å bli verdig
din egen udødelighet.

Ambassadøren

En lignelse av Rolf Sandnes

Vi er bestemt til å være ambassadører for det land vi tilhører. I kortere eller lengre perioder skal vi forlate vårt egentlige og kjære hjemland, og oppholde oss i et fremmed land. Kanskje er vi egentlig på sikt tiltenkt en ministerpost eller et høyt embete hjemme. En slik utnevnelse kan være avhengig av om vi lykkes som ambassadører. Om vi ikke lykkes helt i vår ambassadørgjering, kan det hende vi kalles hjem uten å ha fått gjort noe særlig nyttig for hjemlandet.

Noen er seg svært bevisst at de egentlig hører hjemme i sitt hjemland, og at de alltid vil være fremmede i det nye landet. De har mange kjære og kjente i hjemlandet, og lengter i sitt innerste alltid dit. Andre føler mindre kontakt med hjemlandet, og prøver å etablere seg mer permanent i det nye landet, de skaffer seg eiendom, foretrekker selskap med så mange som mulig fra det fremmede landet, istedet for dem som de vet kommer fra deres eget hjemland. Men det hender at hjemlandets regjering synes at vedkommende ikke lenger er en god representant for den, og kaller vedkommende hjem på kort varsel. Da må han forlate det han har av eiendom og reise.

I ambassaden gjelder hjemlandets lover. Der kan han få kontakt med hjemlandet på telefonlinjer som ikke blir forstyrret, der kan han få de siste direktiver og oppgaver. Og ikke minst, der kan hans regjering komme i kontakt med ham. Om han hele tiden ferdes utenfor ambassadeområdet, får den ikke kontakt med ham. Når han tar en telefon til sin oppdragsgiver, blir det ikke bare en enveisrapport eller ønskeliste, men han tar tid til å vente på svar, kanskje ber han om råd i en konkret sak. Han trenger ikke ha det travelt, for han har alltid åpen linje.

Han skolerer seg så godt han kan, utvider sin

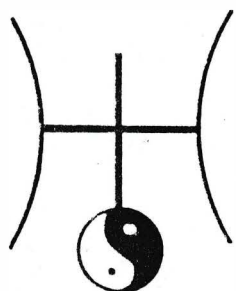
horisont med stadig ny lærdom. Han vet at han ikke bare kan handle på bakgrunn av gamle notater fra hans forgjengere, eller en gammel håndbok for ambassadører, men må ha stadig kontakt med sin oppdragsgiver. For han representerer et levende land, hvor det skjer noe hele tiden, og han må holde seg ajour.

I det fremmede landet er han representant for sitt lands høyeste myndigheter og må i sin framferd og sine uttalelser være i samsvar med sin regjeringens vilje. Hans utsagn må være autorisert fra hjemlandet.

Når han slik tar kontakt med myndigheter i det fremmede landet, vil den respekt han nyter ikke først og fremst være basert på hans egen personlighet og framferd, men på det faktum at han representerer en regjering som har en viss makt, og som står bak det han sier. Derfor må han opptre i henhold til de fullmakter han har fått.

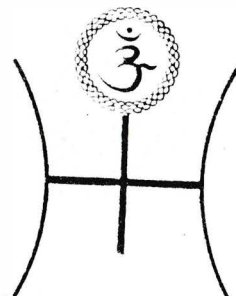
Han representerer bare en regjering, og må formidle det han får derfra. Om han skulle lytte tilmeninger og direktiver fra flere hold, oppstår det kaos og frustrasjon. Han må være seg fullt ut bevisst at han bare representerer ett land, og stole helt på at hans oppdragsgiver står bak sitt ord, og har makt til å gjennomføre det som er sagt.

Ambassadørens situasjon minner meg om Jesu ord i "de er i verden, men er ikke av verden". Han kan ikke dømmes av det fremmede landets lover, han nyter en diplomats immunitet. Men etter hjemlandets lover kan han senere bli vurdert og dømt. Sjølsagt forsøker han å opptre verdig og lovlig, slik at hans hjemland og oppdragsgivere ikke blir gjort til latter eller blir skadelidende for hans skyld.

Esoterisk astrologi: URANUS (2)

*Fra "MIT LYS"
Av Derek R. Seagrief*

MYTEN OM URANUS OG SATURN

Vannmannens tegn har to herskere - SATURN OG URANUS, for Saturn er den tradisjonelle hersker, og Uranus er, etterhvert som mennesket blir mottakelig for hans revolusjonerende vibrasjoner, nå iferd med å bli den nye hersker. For å forstå hva dette virkelig betyr, må vi foreta en reise inn i oldtidens mytologi.

Gaia - den opprinnelige Moder Jord - fødte den første himmelgud, Uranus ut av sitt eget vesen. Om dagen hang han i himmelen, og om natten steg han ned og befruktet sin moder; i det ble han hennes sønn-elsker. Titaner og uhyrer var frukten av dette blodskamsforhold og skamfull gjemte Uranus uhyrene dypt inne i jorden, inntil Gaia, forpint av dem som lå begravet dypt i hennes egen kropp, frembrakte et seg fra sitt bryst

- "Hvem av mine barn vil kastre Uranus, deres far, min ektemann? spurte hun sine Titan- barn, og det var Saturn, Tidens Herre, skaper av grenser og lov, som foretok handlingen. Saturn, Uranus sistfødte sønn, kasterte med en stor ro sin far som svar på sin mors bønn, men også på grunn av sjalusi. Av blodet fra Uranus sår som falt i Gaias underliv, ble "Furiene" født, og av de avskårne kjønnsorganer som Saturn kastet i havet oppstod gudinnen Venus-Afrodite.

Dette må sannelig være en myte, og likevel er den full av betydning, i det den i symbolsk form presenterer historien om MENNESKETS FALL fra de åndelige verdener, og vår nedstigning i materie eller fysisk form. På et bestemt stadie i den evolusjonære spiral mistet vi kontakten med vårt åndelig hjem og opphørte med å reagere på

Uranus finere vibrasjoner og kom således under Saturns materielle makt. Denne myte forteller oss at fra å være evige vesener, utenfor tid, blir vi fastlåst i materien og underlagt tidens begrensninger og dermed Saturn, Dødens Herre. Tilskyndet av Moder Jord/Gaia, kasterte Saturn Uranus, som forteller oss at Jorden og Saturn bokstavelig talt kan avskjære Uranus kreative impuls.

Uranus fremstilles som det første skapende himmelbud som gir form og mønstre til sommerfuglenes vinger, maler deres farver og i det hele tatt oppfinner naturen slik som vi kjenner begrepet natur.

Astrologisk sett står han for klarsyn som ikke er begrenset av fysiske lover eller av tidens faktum, som er de dominerende karaktertrekk for planten Saturn. Man kan si at Uranus er det kreative prinsipp som bringer alt til eksistens. Han er "allting" og ikke bare en bestemt "ting".

Idéen er hans og denne idé kan bli kastert av våre begrensninger i å føre visjonen ut i fysisk manifestasjon.

Idéer bringer forandringer i samfunnet og er derfor i konflikt med den hierarkiske ledelsesstruktur, representert ved Saturn. Saturns egenskaper, organisasjon og strukturering, utfordres av forandringens ånd, selvoppdagelse, uavhengighet og trang til å eksperimentere, som representeres av Uranus. De innenfor det etablerte system som er for redd for å anerkjenne en kollegas idé offentlig, uansett hva de kanskje føler privat, kan sammenlignes med

Moder Jord og hennes Titan-sønner hvor en spiller rollen som den kastrerte talsmann som stanser utviklingen av den nye idé eller nye politikk.

Frykt er en av Saturn egenskaper - den tilbøyelighet til å blokkere eller kastre våre skapende krefter, og den kreative lekende holdning og villighet til å eksperimentere og gjøre feiltagelser for å oppdage nye kvaliteter, kan overskygges av fordommer og begrensninger som representerer materialismens krefter. Dette er Saturn-makt som innvirker på sjelens trelldom i den fysiske verden. Det avhugde organ som ble kastet i havet og ga liv til Venus-Afrodite, foreslår at selv om man må arbeide innenfor Saturns grenser og restriksjoner og dens struktur, som han representerer er det stadig mulig å finne harmoniske og kreative måter å frembringe nytt liv. Selv når vi ikke fullt ut kan gi den gamle struktur fra oss, er det stadig mulig å gjøre plass innenfor den eksisterende struktur til å følge opp nye ideer og interesser og til å gi en eller annen form for uttrykk for Uranus. Hvis ikke bryter samfunnet sammen på grunn av for stor betoning på den ytre form i stedet for på vitaliteten av de ideer som ga fødsel til den fysiske manifestasjon.

Det er ikke så kjent at noe av blodet fra Uranus avhugde fallos løp tilbake i Gaias underliv og ga liv til "Furiene" også kalt "Erinnyerne". Furiene har navn som kan oversettes til misunnelse, vrede, hevn og uopphørlighet. Hemming av den kreative handling som kreves av en Uranus-syklus i våre liv, kan gi liv til "Furiene" i oss. De vil på en eller annen måte forfølge oss, hvis vi undertrykker våre nye behov eller interesser på grunn av frykt for det ukjente, etterhvert som vi klynger oss til de sikre veier, selv når de har mistet deres mening og formål. Å hemme Uranus kan etterlate en form for giftig "restlager" i psyken. Som grammofonplater som kjører i det samme spor, lyder alle våre fornektende opplevelser og uttrykte følelser igjen og igjen, endeløst på et eller annet plan i psyken.

Veldige energimengder brukes på å holde Uranus

ute av våre liv. Det er således ikke noe stort mysterium at vi kan ende med å være utmatte, syke og fremmedgjorte fra vårt liv og fra vårt eget sanne selv.

Etter at Uranus er blitt kastert, forsvinner han fra scenen og vi får ikke vite hva som er skjedd med ham, og da fordi han er en gud er han udødelig og derved uforgjengelig og lever videre på et annet nivå av menneskehetens kollektive under-bevissthet.

I 1781 ble en planet oppdaget og gitt navnet Uranus. I den hebraiske tradisjon såvel som i de greske og egyptiske Mysterier bærer det hemmelige navn gudens eller gudinnens energi. Hva dette betyr er at Uranus gjenvant sin kraft i 1781 da han fikk sitt navn igjen og hadde beveget seg så langt ned i materialismens avgrunn som det er mulig, og fra dette formørkede punkt var bunnen nådd og reisen opp begynt.

Kort etter oppdagelsen av Uranus i 1781 kom den franske revolusjon og den amerikanske uavhengighetskrig og idealene "Frihet, likhet og broderskap", typiske Uraniske idealer, ble utløst i menneskehetens bevissthet.

Oppdagelsen av Uranus falt tidsmessig også meget tett sammen med den industrielle revolusjon og den såkalte "opplysningstid" i Europa, eller begynnelsen av den nåværende vitenskapelige tanke. Et prinsipp hos Uranus er, at den vekker det lukkede sinn, et annet er prinsippet om hastighets-forøkelsen.

Uranus forårsaker at det skjer mere innenfor en gitt tid, og det har vært en likeså stor materiell fremgang innenfor de seneste 200 år som i løpet av de foregående 10.000 år og likeså stor i de siste 30 år som i de foregående 150 år. Denne hastighet hjelper oss faktisk til å overvinne materiens tiltrekningskraft, Saturns tyngdefelt og har gitt oss vinger til å fly inn i den nye tilværelses dimensjoner.

Vår gjenoppdagelse av menneskestyrt flyging er en del av det voksende bevis på Uranusergier, ettersom vi demonstrerer vår tekniske oppfinnsomhet og bygger romfartøyer som kan fly til universets dypeste områder. Derfor er det et vidunderlig symbol på vår innvielse inn i Vannmannens energier at romskipet "Voyager" oppsendt i 1977 nådde planeten Uranus i begynnelsen av 1986 og sendte de første bilder av denne omvendte verden tilbake til jorden. Her er symbolet på menneskeheten som magnetiserer sin vilje med den Uraniske fremskritt-vibrasjon. På et annet plan behøver vi bare å se på spaltningen av atomet (Uranium) og problemene omkring anvendelse av atomavfall for å forstå at Uranus og Gaia er ved å skape deres uhyrer igjen, og at Moder Jord igjen mottar deres barn i sitt indre.

TRIANGELET AV URANUS - SATURN - VENUS

I den greske legende kasterte Saturn sin far og de avskårne kjønnsorganer faller ned i Middelhavet, like utenfor øya Kypros og gir på magisk vis liv til gudinnen Venus.

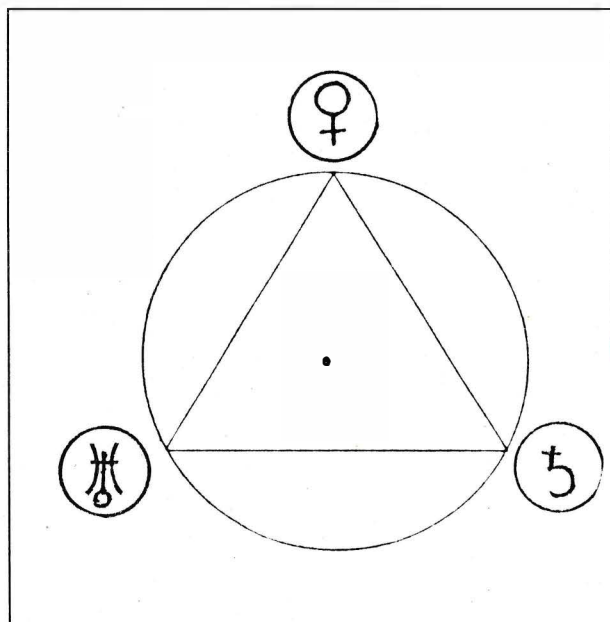
Vi lærer fra våre studier i åndelig astrologi at disse tre planetariske krefter alle er forbundet med Vektens tegn; Venus er den eksoteriske hersker, Uranus er den esoteriske hersker, og Saturn er ikke bare "forhøyet" i dette tegn, d.v.s. at planeten og tegn arbeider sammen i absolutt harmoni, men Saturn er også den "hierarkiske" hersker i Vekten, en tredje oppdeling av hvert tegn som beskjeftiger seg med de energier, som innvidde og disipler av en meget opphøyd grad anvender.

Gjennom vår tidligere artikkel om Uranus har vi lært at Uranus som den esoteriske hersker i Vekten kontrollerer tidspunktet for omvendelsen av Livets Hjul. Fra dette punkt i vår sjelevekst vender vi fullstendig på hjulet som det teknisk kalles og flytter vår bevissthet fra de små personlighets-interesser til de høyere uttrykksformer. Det er i Vekten at vi veies på vektskålen, og dette

tegn er tydeligvis nøye forbundet med oppfyllelsen av karma i det vi blir veid på Rettferdighetens Vekt.

Det må klart erkjennes at den nye (Uranus) og den gamle (Saturn) ikke er i evig konflikt, men er forbundet gjennom den kreative kraft og energi som kommer av rette forhold, symbolisert av Venus. Saturn og Uranus er to aspekter av det maskuline prinsipp, mens Venus representerer det kreative aspekt, evnen til å forholde seg til og bringe atskilte deler sammen til en helhet. Det er denne energi-trio som bringer motsetningene sammen til en ny enhet, og ikke før hver enkelt person har forbundet en kreativ idé (Uranus) med den nødvendige struktur (Saturn), forenet gjennom kreativ aktivitet og intelligent kjærighet (Venus) kan Broderskapets Tidsalder bli en realitet.

Det er gjennom denne planet, Uranus, at Vekten forbindes med Vannmannen, tegnet for den Nye Tidsalder, og i sin undervisning om den nye sjelsastrologi opplyser den Tibetanske Mester Djiwal Khul oss, at det er disse tre planetariske energier som gir oss mulighet for å forstå den virkelige betydning av den nye tid.

SATURN - URANUS KONJUNKSJON I 1988

Saturn og Uranus danner en presis konjunksjon tre ganger i 1988 mellom gradene 27-29 i Skytten. Hvis vi tillater konfigurasjonen en orbis på 8 grader, vil den påvirke perioden fra desember 1986 til juli 1987, dekkende fra 15 til 24 grader i Skytten, og vende tilbake fra august 1987 til mai 1988 i 15 grad Skytte til 14 grad Stenbukk, og fra juni til desember 1989 i 5 til 13 grader Stenbukk. Skiftet fra Skytten til Stenbukken strekker seg fra februar til juni 1988, og november til desember 1988, og avsluttes i desember 1988.

En konjunksjon betegner en kombinasjon av to eller flere plantetariske energier, og det karakteristiske ved en konjunksjon er en blanding av energier. Hva er likheten mellom disse to planeter? I beste fall deler disse to planeter kvalitetene selvtilstrekkelighet og mental klarhet.

I verste fall kan de begge være isolerte, asosiale, overdrevent analytiske og utilstrekkelige i relasjon til følelsesuttrykk. Hvor støter de sammen? Saturn representerer orden og ledelse, Uranus kaos og opprør. Saturn er grensen som Uranus bryter igjennom. Saturn er autoriteten som Uranus setter spørsmålstegn ved.

Saturn og Uranus er i konjunksjon omtrent hvert 45 år. Siste gang var under den annen verdenskrigs mørke dager i mai 1942. Umiddelbart før

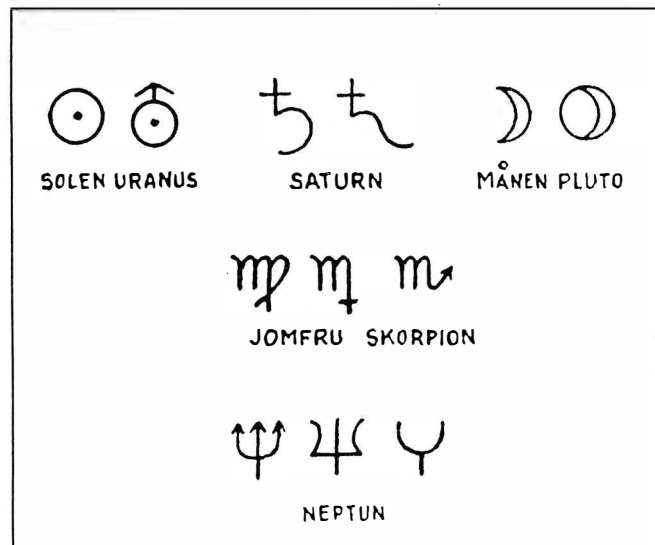
konjunksjonen i 1942 begynte de allierte å få overtaket. Lyset fra Uranus hadde gjennomtrengt og opplyst Saturns mørke. Før denne konjunksjon var det den spansk-amerikanske krig, boerkrigen og Napoleonskrigene. Avslutningen på Ludvig den 14's kongedømme i Frankrike; begynnelsen på Katharina den Store's keiserdømme i Russland; Mayflowers landsettelse av pilegrimer i Amerika; Pizarro's invasjon i Peru; Henrik den 8's oppgjør med pavedømmet; den spanske inkvisisjon. Gjenoppblomstringen av Islam i det 11. århundret, og det arabiske rikes splittelse i det 8. århundret. De øst-germanske stammers invasjon av Vest-Europa i det 5. århundret, o.s.v. Tidsepokers slutfase, begynnelse på nye, utfordringer av autoritet.

Hvordan kan vi forene disse to prinsipper? Hvordan kan vi ha orden og kaos på samme tid? Dette er de spørsmål som møter oss fra desember 1986 til desember 1989, konsentrert i 1988.

Vi kan forvente sammenbrudd og oppløsning av gamle strukturer, gamle tradisjoner og eksperimenter med nyskapninger. Under en Uranus-Saturn konjunksjon kan vi føle det som om den ene fot står på gasspedalen mens den andre trår på bremsen.

Målet er et samarbeide med begge energier. Man må gi slipp på de gamle strukturer og innføre nye. Bryte ut av fengslet og slutte seg til samfunnet igjen med nytt engasjement.

Uranus, planten for plutselig og omveltende forandring, har vært i det filosofiske tegn Skytten siden november 1982; Saturn, planeten for Struktur og disiplin har vært der siden november 1985. Forut for disse to planeter gikk Neptun, mysterie-planeten, planeten for det usynlige, for det som ligger bak den fysiske form. Neptun reiste gjennom Skytten mellom 1970 og 1984. Det var i disse år at mange åndelige lærere, guruer og bevegelser

kom fra Østen til Europa og Amerika, og vår kultur ble invitert til å åpne seg, til å strekke vår kapasitet for forståelse langt ut over hva vi var blitt lært i skolen. Innenfor Vestens vitensområde blir fundamenter rystet, omformet og gamle disipliner, som lenge har vært begravd, er blitt brakt frem i lyset og omvurdert. Gjenopplivelsen av fundamentalisme innenfor religion er en av de negative manifestasjoner av denne Skytte-innflytelse på våre liv.

Vil det underlige lys fra Uranus være i stand til å forvandle Saturns materielle krefter? Avgjørende valg skal treffes, og Skyttens energier peker mot et nytt mål, en ny retning for menneskeheten som gjør 1988 til et større vendepunkt for vår planet.

DET GALAKTISKE HJERTESENTER

Skytten er til tider blitt kalt "tegnet for virkningen av Skorpionen". Øyeblikket hvor vi har befridd oss selv for illusjon, i det øyeblikk trer vi inn i Skytten og ser målet. Vi har aldri virkelig sett det før, for mellom oss og målet kan alltid finnes en sky av tankeformer, som hindrer oss i å se det. Etter at Skorpionens dybder er opplevd kan vi nå løfte vår bevissthet og som pilen ta sikte mot himmelen og opplevelsen av høydene.

I følge den Tibetanske Mesters lære blir Skyttens tegn på sjelsplanet styrt av Jorden selv. Hva som fra vårt esoteriske synspunkt er ytterst betydningsfullt, er at konjunksjonen mellom Uranus og Saturn tre ganger i 1988 mellom 27-29 grader Skytte aktiverer den nøyaktige retning av det Galaktiske sentrum.

Hva er det Galaktiske sentrum? Det er det punkt hvor Sol og hele vår Melkeveisgalakse dreier en omgang hvert 220-240 millioner år. Vi kan kalle det en Supersol som beorder og organiserer beslutningene og formålene for de lavere eksistensplaner, og dette betyr at det har mye å gjøre med våre forbindelser til kosmos høyere evolusjonære formål. Det er da logisk å tro at vårt solsystems aktivitet medregnet livet på vår planet Jorden blir regulert, ikke bare gjennom vårt

sentrum Solen, men at Solen også blir regulert og beordret fra et høyere plan hvor vår Melkeveisgalakse dreier en gang i løpet av mange millioner år. Dette Galaktiske sentrum befinner seg i øyeblikket i 26 grader 41 minutter Skytten og når 26 grader og to minutter i år 2000. Dette kan anskues som en Supersol som regulerer hjertet i det kjempemessige galaktiske system.

Så hva betyr det at Saturn og Uranus er i gjentakelig konjunksjon over dette Galaktiske hjertesenter i 1988? Denne vil være presis gjennom desember 1987 - januar 1988 med konjunksjonen mellom de to planeter i begynnelsen av februar, deretter vil de gå retrograd og i konjunksjon med hverandre i slutten av juni-juli, passere over det Galaktiske senter i slutten av juli-august, vende tilbake igjen i løpet av september, og endelig dannes deres tredje konjunksjon i løpet av oktober 1988. Dette siste tidspunkt er de siste uker innen valgene i USA, som er fastlagt til begynnelsen av november 1988.

Viktige internasjonale utviklinger som vil påvirke våre baner på både det politiske og ideologiske område er garanterte, men av hvilken art disse begivenheter mere presist vil bli - hvem kan forutsi det? Alt som vi kan vite er at disse tider er særlige lærerike og erfaringsgivende for beboerne på planeten Jorden.

Uranus OPPVEKKEREN, og Saturn, planeten for KARMA passerer over det Galaktiske hjertesenter, medfører et vitalt evolusjonært budskap til oss og en form for planetarisk opplysning er klart indikert. Hva som skjer i 1988 er resultatet av vår skapelse av grunnleggende åndelige mål i løpet av 1980-årene, mål som er blitt gitt et stort skubb under den planetariske innvielse i 1987.

1988 er et år hvor mye kosmiske energier vil strømme inn i vår planetariske aura og øke hastigheten i vårt planetariske hjerteslag med en ny rytme.

Lesernes egne opplevelser

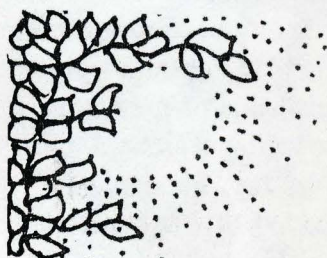
Sannhetsøyeblikk - eller uforklarlige opplevelser?

PSI-medlemmer er vel i utgangspunktet interessert i "utvidete bevissthetstilstander" - eller som vi har kalt det på gammeldags norsk - "uforklarlige opplevelser", litt bedre er kanskje "sannhetsøyeblikk", direkte oversatt fra det engelske "Moments of Truth". Det ville være rimelig å tro at de som er med i PSI også hadde hatt sin del av slike sannhetsøyeblikk, men er dere villige til å fortelle om dem?

Enhver skriver selvsagt uten å oppgi sitt eget navn dersom det skulle være ønskelig, det er ikke alltid en ønsker å blottlegge sin sjel. Men derfor er det så mange fine opplevelser som andre ikke får ta del i - og som kanskje kunne ha hjulpet og trøstet og gledet noen som trengte det!

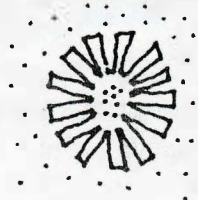
Vi bringer noen idag, og ser frem til å kunne bringe videre mange flere neste gang. Se om det kanskje er noe du har å fortelle - !

Her kommer to fuglehistorier av Alice Mürer.

Fuglene som budbringere?

Av Alice Mürer

FUGLEHISTORIE NR. 1

I juni 1967 ble jeg innlagt på Røde Kors Sykehus i anledning av en maveoperasjon. På grunn av et uhell under operasjonen ble min tilstand betraktelig forverret. Jeg led ubeskrivelige fysiske og psykiske eftervirkninger, og mitt opphold ble dobbelt så langt som opprinnelig planlagt. Jeg forsto egentlig ikke hvor alvorlig min tilstand var. Senere - da alt var over - ble jeg fortalt at det hadde vært "a narrow escape". Jeg ble plassert på enerom med oppslag på døren "Ingen adgang", kun min mann fikk besøke meg.

Om formiddagen den fjerde dagen efter operasjonen nådde smertene og ubehaget et punkt som gjorde meg helt desperat. Det var en strålende junidag med varmt solskinn ute og vinduet i mitt rom sto åpent. Allikevel følte jeg meg ute av stand til å glede meg over det deilige været - på tross av smertestillende sprøyter og piller.

I det tårene kom - i samme øyeblikk - fløy en linerle inn i rommet og landet på fotgjerdet av

sengen min! Den lange halen vippet opp og ned og den nikket med hodet fra side til side mens den hele tiden kvitret og kvitret. Jeg holdt pusten. Jeg lå musestille, turde ikke å røre meg i frykt for at jeg skulle skremme den.

Jeg "sendte opp" en innstendig bønn om at ingen, hverken legen eller sykepleiersken skulle komme akkurat nu og gå hardt i døren. Etter noen sekunder hoppet linerlen over på toppen av en stol, fremdeles kvitrende og med blikket festet på meg. Så tilbake til sengen min igjen. Der tillot den seg å sende et blick - sikkert lengtende - ut av vinduet hvor solen skinte og de andre fuglene sang, og jeg tenkte : nu flyr den! Men enda en gang vendte den sitt lille hode mot meg, vippet med stjerten og ga alt den hadde av oppmuntrende kvitring. Og så - seilte den rett ut av vinduet til solskinnet. Oppgaven var gjennomført.

Mine tårer nu sto i sterk kontrast til mine tidligere; jeg følte en dyp takknemlighet og glede. Denne lille himmelske budbringer ga meg

styrke og håp. Jeg følte meg ikke lenger alene. Jeg lå helt stille lenge - syntes jeg hadde opplevet et mirakel.

Senere kom jeg til å tenke over det at ingen, absolutt ingen, hadde kommet inn mens fuglen var der, ingen hadde forstyrret oss. Hvor lenge visitten varte vet jeg ikke, antagelig ett til to minutter, det er umulig å si. En annen merkelig ting jeg også reflekterte over var det faktum at linerlen slett ikke fløy inn ved en tilfeldighet, den visste hvor den skulle, den hverken flakset fortvilet oppunder taket eller forsøkte å finne veien ut igjen. Intet under at linerlen - siden da - er og blir min yndlingsfugl.

FUGLEHISTORIE NR. 2

En kald og grå novemberdag i 1970, etter å ha vært i en bisettelse til en meget god venn av meg, hadde jeg nok en spesiell fugle-opplevelse.

Denne min venn var en ualmindelig kjær dyrevenn og spesielt fuglevenn. Han kunne stå i Stunderlunden og mate fuglene mens de satt på skuldrene og hodet, og spiste av hendene hans. Presten som forrettet ved bisettelsen dvelte lenge ved nettopp denne kjærlighetsevnen hans.

Min venns etternavn var Hopp, Meidell-Hopp, og han var journalist i vår største avis. I bisettelsen kom jeg til å sitte ved siden av min onkel som var en kollega av Hopp i samme avis. Denne onkelen hadde ofte fortalt meg at han var ateist, han trodde ikke på noe utover dette livet, og - som han selv sa til meg: "Når jeg dør, så håper jeg at det siste jeg ser før jeg blir borte er skiene mine, ved sengen!" - "Ikke tante Agnes", tenkte jeg.

Efter bisettelsen var over spaserte min onkel og jeg ned midtgangen i gravlunden. Været var ufyselig blåsende og kaldt, typisk for november. Da vi kom til et kryss hvor vi skulle gå hver vår vei, hørte jeg plutselig en merkelig susende lyd bak meg, og snudde meg for å se. Og der, bak

noen høye trær kom det flyvende en lang rad av fugler mot oss, eller rettere sagt mot meg, og jeg så det var meiser. Det var ikke tvil om at de siktet på meg, de fløy i sirkel rundt hodet mitt om og om igjen, og så nære at jeg holdt hendene for ansiktet mitt da jeg trodde de skulle fly rett på meg. Min onkel ble hvit i ansiktet der han sto. Efter en stund satte meisene seg på en hekk foran oss og kvitret noe aldeles forferdelig, det var som om de fortalte hverandre hvor flinke de hadde vært. Min onkel kunne ikke komme over at de kun hadde fløyet rundt mitt hode uten å komme i nærheten av hans. Dermed organiserte meisene seg igjen og satte kursen rundt hodet mitt et par runder, og - like plutselig som de var kommet, seilte de tilslutt avgårde opp bak trærne og ble borte med et sus. Min onkel var fremdeles blek mens han så uforstående på meg, men til min store overraskelse sa han: "Det må jo ha vært Hopp'en, dette!" - "Ja, nå kan du gå hjem og fortelle tante Agnes hva du har opplevet idag", sa jeg, og så skilte vi lag. Da jeg var kommet et stykke unna mumlet jeg for meg selv: "Dette klarte du fint, Hopp'en" . . .

PS. Jeg får - samtidig med denne historien - lyst til å fortelle en annen om denne Meidell-Hopp. Under krigen var han en av motstandsbevegelsens mest aktive og modige menn. Noen få måneder før frigjøringen ble han tatt av Gestapo, slått sønder og sammen til han ble liggende på gulvet blodig og så og si livløs. Da - og akkurat da - slapp de Gestapo-herrer inn sitt siste kort: en shäfer-hund. Den styrtet inn, men - halvveis inne i rommet stoppet den, ble stående og derefter gikk den langsomt bort til vår venn og begynte å slikke sårene hans.

Denne hendelsen sto i nekrologen over Meidell-Hopp i Aftenposten da han døde, skrevet av den daværende redaktør, Einar Diesen. Kjærlighetens kraft og lys er større enn all verdens ondskap.

"Ethvert menneskes sjel"

fra "FAIDROS" av Platon

*Ethvert menneskes sjel
må ha sett
de virkelige ting
i den andre verden,
ellers kunne de ikke
ha trengt
inn i dette legeme.*

*Men å gjenkalle dem
ved hjelp av tingene
i denne verden
er ikke lett . . .*

*Det er i sannhet få
hvis erindring
er tilstrekkelig
våken og sterk.*

*Og disse få -
når de her ser
en eller annen likhet
med de virkelige ting -
blir så overveldet
at de rykkes bort
fra seg selv.*

*Men hva denne
henrykkelse virkelig er,
vet de ikke,
fordi deres erkjennelse
er for dunkel.*

"The will to seek spiritually comes from within. It is a desire that has to permeate through your entire consciousness and reveal itself in every aspect of your life. This does not mean that you have to preach to those around you, but it does mean that you have to live by example. It takes a great deal of moral courage to be truly honest with yourself. Yet, honesty is a basic essential for spiritual seeking. There are no short cuts and it is no use considering beautiful words, beautiful symbols, higher teachings and philosophies unless you have come to terms with yourself and your own way of life."

H-A

*"Hymne til den åndelige
skjønnhet"*

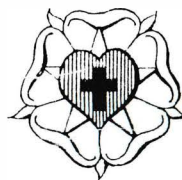
*dikt av
Percy Bysshe Shelley*

*Jeg søkte ånder alt som gutt;
jeg sprang
i lyttende ruiner, rom og huler
med redde skritt - mot det
som mørket skjuler;
jeg ropte dystre navn;
det var min trang
å få de døde menn i tale
natten lang.
Forgjeves - jeg ble ikke hørt.
Men mens jeg grublet, dypt berørt
av livets gåte, våknet alle fugler
ved vindens kyss, og knopper spratt
fornyet av den døde natt;
da falt din skygge over meg,
og i ekstase skrek og jublet jeg!"*

SILVA METODEN

av Sigrid Kvisle

SILVA-metoden er en teknikk utarbeidet etter amerikaneren Jose Silvas erfaringer med hvordan vi kan trene oss mentalt til bl.a. å **bedre vår hukommelse, kvitte oss med stress og stressykdommer, løse problemer - og bli mer målrettet;** med enkle ord: en metode til hjelp for å bedre vår livskvalitet.

Fordi vi er det vi tenker, kan vi ved hjelp av enkle mentale teknikker styre våre liv slik vi selv ønsker. SILVA-metoden viser hvordan vi kan få tak i og aktivisere vår egen kreativitet, fantasi og intuisjon. Og som Jose Silva sier; "**Oppdagelsen av at den menneskelige intelligens kan lære å fungere bevisst på Alfa- og Theta-frekvensen i hjernen, vil gå over i historien som menneskehetens største oppdagelse**".

JOSE SILVA

Josè Silva, skaperen av The Silva Mind Control Method, ble født i 1914 og vokste opp i Laredo i Texas. Han hadde temmelig harde oppvekstvilkår, og kom raskt til den konklusjon at suksess er avhengig av ens evne til å løse problemer. Fordi det å komme videre - uansett felt - betyr at du først må løse en del problemer - eller oppgaver. Og slik er hele livet - når en oppgave er løst, venter en ny. Josè var således som 14-åring ferdig utdannet elektroingeniør ved å følge et korrespondansekurs i et tidsskrift!

BAKGRUNN FOR METODEN

På 40-tallet, da Josè Silva hadde barn som gikk i skolen, ønsket han å gi disse en bedre start i livet enn den han selv hadde fått, og han begynte systematisk å studere tilgjengelig stoff om hvordan våre

mest kjente genier arbeidet (Einstein, Edison m. fl.). I tillegg satte han seg inn i psykologi, religion og hypnose, og sammen med alt tilgjengelig materiale om hjernens funksjoner, startet han forsøkene på sine barn. De fikk etterhvert så gode karakterer på skolen at naboenes barn som strømmende til for å få samme trening . .

Og slik rullet snøballen - frem til 1966, da hans program ble introdusert offentlig. Nå er hans kurs spredt til 70 land, oversatt til 17 språk, og over 11 millioner mennesker har gått hans kurser. Det er vel tall som taler!

HJERNENS SVINGNINGSFREKVEN- SER

Vi kjenner to bevissthetstilstander - våken tilstand og søvn, og våre hjernesvingninger inndeles vanligvis i fire nivåer innenfor disse tilstander - BETA, ALFA, THETA OG DELTA - som går fra ca 30 Hz og nedover.

BETA - er våken tilstand, og representerer handling og ytre bevissthet, normalnivå er 21 Hz.

ALFA - er avslappet tilstand mellom våken tilstand og søvn. Denne representerer det indre bevissthetsnivå, tanke, ikke tid og rom, og hvor basisnivået ligger på 7 Hz. Her finner vi også ESP-nivået - den spirituelle verden.

THETA - er lett søvn, med svingninger fra 7 - 4 Hz.

DELTA - er dyp søvn, den ubevisste tilstand.

Det vi bl.a. lærer med SILVA-metoden er å fungere bevisst på endrede hjernesvingningsfrekvenser, og derved oppfatte informasjon som blir gitt uten ved hjelp av våre fem fysiske sanser.

Det er det som kalles ESP (også kalt PSI) - eller Extra Sensory Perception.

* * * * *

PÅ SILVA MIND - KURS i Nordstrandshuset, 13.-14. og 20.-21. april 1991

Instruktør: Øystein Aspenes,
assistent: Reidunn Aspenes

Foranledningen til at jeg meldte meg på dette kurset var Øystein Aspenes' foredrag i PSI i januar i år: **Introduksjon til mental trening - SILVA-metoden**, hvor han ga en meget fin og interessant introduksjon av kurset og dets muligheter.

Den menneskelige hjerne og den uanede muligheter har alltid fascinert meg, og da jeg i tillegg leste begynnerboken **"The Silva Mind Control Method"**, var jeg overbevist om at hvis jeg skulle greie min Examen Philosophicum til våren, var dette kanskje hjelpen jeg trengte.

Jeg hadde i min vanlige iver og optimisme gått løs på nye studier i full overbevisning om at min hukommelse og lære-evne var som i yngre dager, men som jeg fort fikk erfare ikke var tilfelle..

Vel jeg meldte meg til kurset - og jeg var slett ikke alene! Nærmere 100 personer hadde funnet veien til Nordstrandshuset, og av disse var 60-70 nybegynnere og resten repeterende.

Øystein ga oss først en levende og interessant beskrivelse av sin vei til arbeidet

som SILVA-instruktør. Hans karriere som forretningsmann var beheftet med en plagsom hodepine og jevnlig migræneanfall, og kostholdet besto bl.a. av store doser med smertestillende tabletter. Men som vi så ofte ser er det problemene som fører oss videre - det var Øysteins hodepine som gjorde ham interessert i SILVA-kursene - og allerede etter det første kurset (i 1988) var han i stand til å kurer disse plagene. Og det beste av alt, han driver ikke lenger "kjemisk krigføring" - kun mental!

I kurset inngår 20 mentaløvelser, og for hver ny øvelse fikk vi et foredrag om bakgrunnen for - og hensikten med øvelsen, og hvordan den skulle gjennomføres.

Vi lærte å komme ned på "nivå" - og så programmere oss for de forskjellige teknikkene for kontroll eller programløsning.

Av øvingsprogrammet kan nevnes:

- håndtering av stress
- bedre hukommelse/-trefingerteknikken
- problemløsninger (vannglassteknikken, sinnsspeilet, laboratoriet med personlige hjelpere)
- vanekontroll
- søvn-/våknekontroll
- drømmekontroll og drømmeforståelse
- hodepinekontroll

Det ble mer og mer gøy etterhvert som vi arbeidet oss gjennom programmet. Skoledagene fra kl. 10.00 til 20.00 gikk som en røyk, og det var svært spennende å legge seg første kvelden, programmere seg til å våkne kl. 07.45 dagen etter, samt å huske drømmer.

"Vekkerklokken" fungerte flott, men drømmen min var uklar. Hukommelsestreningen var utrolig effektiv, og et lite håptentes i meg om at det kanskje kan gå an

å lese seg til kunnskaper likevel.

Sinnsspeilet var et kjekt hjelpemiddel til å kvitte seg med f.eks. overvekt. I speilet med blå ramme satte vi problemet - f.eks. deg selv slik du er - og så plasserer du deg selv slik du ønsker å være i et speil med hvit ramme. Deretter knuser du det blå speilet . . .

Vel - dette var noe forenklet, men poenget er at en ikke skal gi rom for tvil, og at en skal arbeide mentalt med alle forandringer en ønsker å gjøre.

Helgen etter skulle vi trene på subjektiv kommunikasjon, visualisering, farge, lukt, smak. Vi gikk inn og ut av metaller og vi testet matvarer; men noe av det morsomste var å skape seg sitt eget "laboratorium" med personlige hjelpere.

Annet av interesse for oss PSI-medlemmer var kanskje ESP-øvelsene som gikk ut på å stille sykdomsdiagnose på en person etter å ha fått fornavn, kjønn, høyde og vekt. **Dette fungerte utrolig bra for nesten samtlige.** . og det er kanskje slik - på ALFA-nivå - mange av våre "synske" arbeider!?

Vel - kurset tok slutt og arbeidsgrupper ble dannet. Vi gikk spente og forventningsfulle ut i en **ny verden!** - eller retttere sagt ut i en verden som vi kunne mestre på en helt ny måte. Dette var et svært "matnyttig" kurs, og det er trygt å vite at vi hele tiden har det nødvendige arbeidsverktøy med oss.

En stor, varm og hjertelig takk til Reidunn og Øystein Aspenes som ledet kurset på en fantastisk fin måte. De gjorde stoffet så levende og interessant, og deres tålmodighet og velvilje var nærmest uten grenser. Jeg kan ikke la være å tenke at alt dette skyldes vel ikke bare SILVA-metoden?! (PS. Jeg får eksamensresultatet 1. juli..)

SILVA-KURSENE I NORGE

Pr. i dag er det utdannet tre instruktører i Norge, og det holdes jevnlig kurs i Oslo, Bergen, Stavanger, Trondheim og Porsgrunn. Interesserte kan kontakte Øystein Aspenes, tlf. 02-613191, Anne Fagereng Wessel tlf. 02-741020 eller Laila Wedø tlf. 07-530071. Kursene koster kr. 2.700,- (to weekender) og deretter kan du ta så mange oppfølgingskurs du måtte ønske helt gratis!

ETHICS IN ACTION

Most of what I really needed to know about how to live and how to be, I learned not at graduate school, but in Kindergarten, in the sandbox.

At Kindergarten, I learned:

Share everything

Play fair

Don't hit people

Put things back where you found them

Clean up your own mess

Don't take things that aren't yours

Say you're sorry when you hurt somebody

Wash your hands before you eat

Learn some and think some and draw and sing and dance and

play and work some every day.

When you go out into the world, watch for traffic, hold hands and stick together.

Everything you need to know is there somewhere. The Golden Rule, love, basic sanitation, ecology, politics, and sane living.

From the book, "ALL I EVER REALLY NEEDED TO KNOW I LEARNED IN KINDERGARTEN" av Robert Fulgin

RALPH BLUM

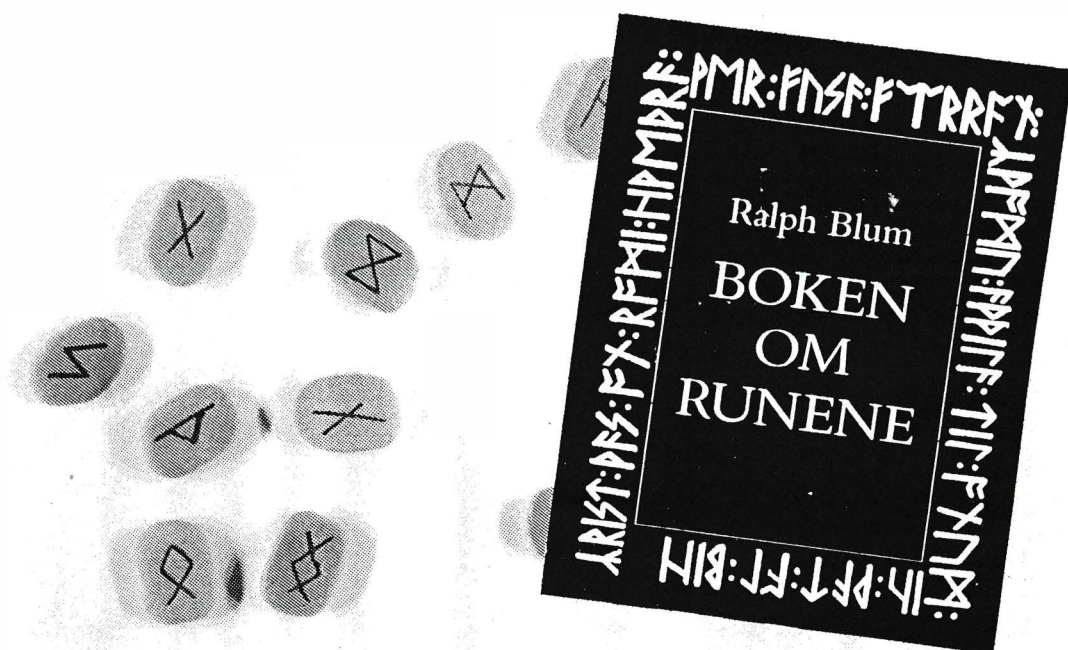
Boken om RUNENE

ISBN 82-10-03383-2

Pk. Kr 328,-

Utkommer januar

STORT RUNEFUNN!

Det gamle nordiske skriftspråket besto ikke av bokstaver, men av runer. Runer med magisk kraft og oraklets svar. Nå er de her igjen i form av en flott pakke bestående av bok, 25 runer og pose til å oppbevare runene i.

Forfatteren, amerikaneren **Ralph Blum**, fikk spørsmål om dette er nok et new age-fenomen. «Nei, dette er virkelig gamle dager», lod svaret. Boken om runene har solgt i million-opplag verden over de siste årene. Noen tar dette svært alvorlig, andre leker med runene som underholdning og spill (Rune-poker!)

Poenget er ganske enkelt at hver rune representerer et svar, et slags orakelsvar. Ved å stille et spørsmål og trekke en rune opp fra posen, får man svar. Runen svarer ikke på hva som vil skje og svarer heller ikke konkret. Svaret er generelt og henspiller på det underbevisste. Hver rune har mange tolkninger. Boken gir de ulike svarene.

Enten man tar dette på skjemt eller alvor, er *Boken om runene* både underholdende, engasjerende og spennende og ikke minst en svært så original gave til deg selv eller andre. Det store rune-funnet kan du gjøre i bokhandelen.

Bøker

Ralph Blum

Boken om Runene

oversatt av Gunhild Bergum

Boken om Runene introduserer et gammelt orakel, runene, på nytt. Forfatteren kaller det «Vikingenes I Ching». Mottoet for Runene kan være det samme som for Orakelet i Delfi: Kjenn deg selv. For det er det runene skal hjelpe oss til, å lære oss å lytte til den stemmen vi har inne i oss, den i oss som vet.

Hvordan bruke runene?

Noen synes det er best å sette seg et stille sted som til meditasjon før de trekker runer, andre stikker bare hånden ned i posen og trekker en rune. Noen trekker en rune hver dag som et kompass for dagen. Du kan trekke en, tre eller fem runer.

Bokens første del gir deg bl.a. en innføring i de forskjellige teknikkene du kan bruke, og hvordan du tolker disse. Men forfatteren påpeker at du kan bruke runene akkurat slik det passer for deg. Han sier at «funksjon bestemmer form, bruk gir mening».

Andre halvdel av boken inneholder en tolkning av hver enkelt rune. Når du trekker runer, er det her du slår opp når du trekker runer.

Boken om Runene kommer i en pakke med bok, stener og en pose til å ha stenene i. Den er utgitt på Tiden Norsk Forlag kan kjøpes i de fleste bokhandler.

BEVEGELSE I OG FORBI . .

*Kjære Gud du som vi ikke kan se
takk for din styrke
som lever i og forbi
takk for din dråpe
som faller i og forbi
som lyser over jorden*

*kjære Gud du med de mange navn
takk for din morgen
som vekker i og forbi
takk for din stråle
som er i alt som lever
takk for din kappe
som ligger over jorden*

*den har levet forgjeves
som ikke har kjent vinden
den har levet forgjeves
som ikke har kjent regnet
som faller i fotens gress*

*kjære Gud du som synderen skjelver for
takk for din nåde
som lever i og forbi
takk for din tanke
som bærer i og forbi
takk for din innsikt
som de blinde skal få se*

*kjære Gud du som liljene ser opp til
takk for ditt utsyn
som stirrer i og forbi
takk for dine tegn
som ingen kan se inn i
takk for din himmel
som speiler i og forbi*

*den har levet forgjeves
som ikke har kjent vinden
den har levet forgjeves
som ikke har kjent regnet
som faller i fotens gress.*

Berit Klausen

Spiritualist-kongress 1991 - N.S.U

Da det er kommet mange nye medlemmer i PSI er det kanskje på sin plass å fortelle litt om hva N.S.U. egentlig er.

N.S.U. er en forkortelse for Nordisk Spiritualistisk Union. Innenfor denne union som består av følgende land - Danmark, Sverige, Finland, Island og Norge - har det fra begynnelsen av året 1949 i Vigbyholm i Sverige foregått et nært samarbeide over landegrensene.

PSI som forening er tilsluttet Unionen "en bloc". Siden starten i 1949 har 23 kongresser vært avholdt. Den siste ble avholdt i Kärrebäcksminde, 10 min. fra Næstved by, på Sjælland i Danmark i 1989. Her i Kärrebäcksminde ligger også en av Danmarks fineste badestrender, naturskjønne omgivelser, og med meget gode kongressmuligheter i Dansk Folkeferies Feriecenter.

Kongressen i år vil bli fra fredag 6. september til tirsdag 10. september 1991.

Tema: Nordisk spiritualisme i den nye tidsalder.

Innkvarteringen blir i små hytter m/4 senger + soveplass på sofa i stuen, og eget kjøkken. Enkeltrom pr. døgn 510,- danske kroner (inkl. kost)

fredag middag - tirsdag lunsj. Dobbeltrum pr. døgn 445,- danske kroner (inkl. kost) som ovenfor. Barn under 12 år i dobbeltrum med kost og losji 1.480 danske kroner.

Deltakeravgiften er 500,- danske kroner. Påmeldingsfrist: 1. august 1991.

Opplysninger gis pr. tlf. i tidsrommet 28. mai - 11. juni (helst tidlig om morgenen eller sent på kvelden) i tlf. 02 - 43 02 78 - Berit Falch, eller Tove Rasmussen i Danmark, tlf.: 095 - 45 744 71449.

Påmeldingene til Kongressen skal gå til N.S.U. v/Tove Rasmussen - bankgiro 5313309 - påmeldingsavgift DKr. 500,-. Programmet for dagene vil bli sendt den enkelte deltaker, samt info om ankomstmuligheter.

Litt kan jeg allerede røpe: Det vil bli morgenmeditasjoner, foredrag, paneldiskusjon, Kirlianfotografering, astrologi, gruppesanser, enkeltseanser og transer. Det forbeholdes rett til justeringer i programmet.

Skulle det ønskes ytterligere info kan du skrive til: Berit Falch (visepresident i N.S.U.) Bygdøy Allè 20, leil 707, 0262 OSLO

SOLDAG TERAPIER

SOLDAG TERAPIER tilbyr alternative terapiformer til dem som ønsker å arbeide med selvutvikling ut fra et åndelig perspektiv. I dyptgripende terapier arbeider vi med frigjøring og definering av energiblokkeringer og av karmiske relasjoner, mønstre og traumer. Slik kan man åpne opp for egen indre styrke, kjærlighetsevne og intuisjon. Det er et mål å øke kontakten med sitt Høyere Selv, og oppnå større harmoni og balanse. Vi kombinerer bl.a. følgende terapiformer:

- * *Reinkarnasjonsterapi*
- * *Healing i aura/chakraer*
- * *Indre barn-terapi*
- * *Frigjørende pusting*
- * *Energetisk massasje*
- * *Lys- og fargehealing*

- Individuell terapi, grupper, kurs, workshops. Tlf.best.(9-15): 09 - 96 04 14.

B

P.S.I.

Vår adresse er:

Boks 4418 Torshov
0403 OSLO 4

Kontoradresse: Vidarsgt. 13 B (inng. Brageveien), 0452 OSLO 4

Telefon 02 - 69 16 35

Postgiro: 0802 2108868

Høstprogrammet:

Vi har ikke programmet for høsten klart ennå - vi bare vet at den kommer til å bli temmelig hektisk, det er så mange som ønsker å komme hit fra utlandet - og vi vil jo også så gjerne la våre hjemlige krefter slippe til.

Det som vi vet temmelig sikkert er at den kjente stemme-terapeuten

MOLLY SCOTT

fra USA vil komme til oss i begynnelsen av august.

Det blir en MINIWORKSHOP torsdag 1. august (kl 19-22.00)
og weekendkurs i TERAPEUTIC SOUNDING, 3.-4. august.

Molly Scott arbeider med sammenhengen mellom lyd og bevissthet, hun er utdannet i klassis sang/stemmebruk, og har hatt en rekke opptredner i radio, TV og film.

Dette vil dere få nærmere informasjon om i juli, men sett gjerne av datoene allerede nå.

I slutten av august vil JAN JORDHEIM ha et lysbildeforedrag om SAI BABA, og han og GERTRUD BERLON kommer til å holde weekendseminar her påfølgende weekend.

Som sagt, mer utførlig informasjon vil bli sendt dere senere, nå vil vi ønske dere alle EN RIKTIG GOD SOMMER !!!!!

Hvis du ønsker mer informasjon eller medlemskap, kan du sende inn nedenstående svarslipp. Vi sender deg gratis informasjon 2 - 3 ganger før du evt. tar stilling til medlemskap og du kan da betale inn på tilsendte postgiroblankett.

Navn:

Adresse:

Postsone:

Sendes: P S I, Boks 4418 Torshov, 0403 OSLO 4